

Wolfgang Amadeus

Mozart (1756-1791)

**.Don
Giovanni**

Dramma giocoso o dvou jednáních

Libreto Lorenzo da Ponte

Literární překlad Marie Kronbergerová

O S O B Y

DON GIOVANNI	bas
KOMTUR	bas
DONNA ANNA	soprán
DON OTTAVIO	tenor
DONNA ELVIRA	soprán
LEPORELLO	bas
MASETTO	bas
ZERLINA	soprán

Sbor venkovanů, sluhové, hudebníci.

Děj se odehrává v jednom španělském městě.

Kurzivou jsou v textu vyznačeny části textu,
které Mozart zhudebnil až pro vídeňskou inscenaci.

PRVNÍ JEDNÁNÍ

SCÉNA I.

ZAHŘADA, NA JEDNÉ STRANĚ KOMTURŮV PALÁČ.,
PŘED NÍM KAMENNÉ LAVIČKY. JE NOC. LEPORELLO S PELEŘÍNOU V RUCI
SE PROCHÁZÍ PŘED DOMEM DONNY ANNY. PAK DON GIOVANNI,
DONNA ANNA. POTÉ KOMTUR.

LEPORELLO

Ve dne v noci se namáhat
pro člověka, který neumí nic ocenit.
Snášet vítr a déšť, špatně jíst a špatně spát...
Chci dělat pána a už nechci sloužit.
To je ale milý kavalír!
Vy pěkně uvnitř s kráskou a já abych hlídal!
Zdá se, že někdo jde, nechci, aby mě slyšeli.
(SCHOVÁ SE.)

DONNA ANNA

(PEVNĚ DRŽÍ DONA GIOVANNIHO ZA PAŽI. TEN SKRÝVÁ TVÁŘ.)
Nedoufej, že tě nechám utéci.
Leda bys mě zabil!

DON GIOVANNI

Jsi bláhová! Marně křičíš! Nedozvíš se, kdo jsem.

LEPORELLO

To je zmatek! Nebesa, ten křik! Pán už má zase problémy.

DONNA ANNA

Kde jste kdo! Na toho zrádce!

DON GIOVANNI

Mlč a třes se před mým hněvem.

DONNA ANNA

Darebáku!

DON GIOVANNI

Bláhová!

LEPORELLO

Uvidíte, že mě ten prostopášník přivede do neštěstí.

DONNA ANNA

Kde jste kdo!

DON GIOVANNI

Mlč a třes se!

DONNA ANNA

Budu tě pronásledovat jako zoufalá bohyně pomsty!

DON GIOVANNI

Tahle zoufalá fúrie mě ještě přivede do neštěstí.

LEPORELLO

To je zmatek! Nebesa, ten křik!

DONNA ANNA, DON GIOVANNI, LEPORELLO

Jako zoufalá bohyně.../ Tahle fúrie.../ Uvidíte...

(DONNA ANNA ZASLECHNE KOMTURA,
NECHÁ DONA GIOVANNIHO A JDE DOVNITŘ.)

KOMTUR

Nech ji, lotře! Se mnou se bij!

DON GIOVANNI Jdi pryč! S tebou já se bít nehodlám.

KOMTUR Takhle chceš ode mne utéci?

LEPORELLO (Kdybych tak aspoň mohl odtud odejít!)

DON GIOVANNI Jdi! Nehodlám se bít!

KOMTUR Takhle chceš ode mne utéci?

LEPORELLO (Kdybych tak aspoň mohl odtud odejít!)

DON GIOVANNI Ubožáku!

KOMTUR Bij se!

DON GIOVANNI Chudáku! Do stře hu, chceš-li zemřít.

(BIJÍ SE.)

KOMTUR (SMRTELNÉ RANĚN. PADÁ.)
Ach, pomoc...!

LEPORELLO (STRANOU)
Takový zločin!

DON GIOVANNI (STRANOU)
Ach... již padl...

KOMTUR Jsem zrazen...!

DON GIOVANNI Ten nešťastník...

KOMTUR Ten vrah... mě zranil...

LEPORELLO (STRANOU)
To je příliš!

DON GIOVANNI Jeho hrud se chvěje, vidím,
že jej zmučená duše již opouští...

LEPORELLO (STRANOU)
Takový zločin! To je příliš!
Srdce mi zděšeně bije... Já nevím, co dělat, co říci.

KOMTUR Hrud se mi chvěje... Cítím,
že mě zmučená duše již opouští...

LEPORELLO Nevím, co dělat, co říct...

(KOMTUR ZEMŘE.)

SCÉNA II.

- DON GIOVANNI** (PO CELOU SCÉNU MLUVÍ POLOHLASEM)
Leporello, kde jsi?
- LEPORELLO** (PO CELOU SCÉNU MLUVÍ POLOHLASEM.)
Já jsem bohužel tady. A vy?
- DON GIOVANNI** Já jsem zde.
- LEPORELLO** Kdo zemřel, vy nebo ten starý?
- DON GIOVANNI** Co to je za hloupou otázku! Ten starý.
- LEPORELLO** Bravo, dva půvabné činy! Znásilnit dceru a zabít otce!
- DON GIOVANNI** Chtěl to, jeho škoda.
- LEPORELLO** A Donna Anna, co ta chtěla?
- DON GIOVANNI** Mlč, neotravuj mě a pojď se mnou,
jestli nechceš také něco schytat!
(NAPŘÁHNE RUKU, CHYSTÁ SE LEPORELLA UHODIT.)
- LEPORELLO** Nechci nic, pane, už mlčím!

(OBA ODEJDOU.)

SCÉNA III.

DON OTTAVIO, DONNA ANNA. SLUHOVÉ NESOU SVĚTLO.

- DONNA ANNA** (ENERGICKY)
Pojďme otci na pomoc, je v nebezpečí.
- DON OTTAVIO** (S OBNAŽENÝM MEČEM V RUCI)
Všechnu svou krev prolíji, bude-li to třeba.
Kde je ten lump?
- DONNA ANNA** Tady...
(SPATŘÍ MRTVOLU.)
Bože, jaká hrozná podívaná se nabízí mým očím...
Otec...otče můj, můj drahý otče!
- DON OTTAVIO** Pane!
- DONNA ANNA** Ach, ten vrah mi ho zabil.
Ta krev...ta rána...ta tvář zbarvená smrtí...
on už nedýchá...má studené ruce...otče můj,
drahý otče, milovaný otče!
Já omdlím...já umřu...
- DON OTTAVIO** Ach, přátelé, pomozte mému pokladu!

Najděte mi... přineste mi...
nějakou vůni, trochu lihu.
Pospěšte si! Donno Anno! Má nevěsto! Přítelkyně!
Nesmírný žal tu chudinku zabije.

DONNA ANNA

(PROBÍRÁ SE.)
Ach!

DON OTTAVIO

Už se probírá... Pomozte jí ještě.

DONNA ANNA

Otče můj!

DON OTTAVIO

Zahalte... odnese je, ať nevidí tu hrůzu.

(SLUHOVÉ ODNESOU KOMTUROVU MRTVOLU)

Duše moje, utěš se, odvahu.

DONNA ANNA

Pryč ode mne, ty krutý, pryč. Nech mě také zemřít,
teď, když je mrtev, ó, Bože, ten, kdo mi dal život!

DON OTTAVIO

Vyslechni mě, srdce moje. Na jediný okamžik na mne pohlédni!
Mluví k tobě tvůj milý, který žije jen pro tebe.

DONNA ANNA

Ty jsi... odpusť, miláčku... To mé soužení,
mé utrpení... Ach, kde je můj otec?

DON OTTAVIO

Otec? Drahá, zapomeň na ten hrozný pohled.
Teď máš ve mně ženicha i otce.

DONNA ANNA

Přísahej, že neustaneš, dokud nepomstíš krev,
kterou prolil!

DON OTTAVIO

To přísahám na tvé oči! To přísahám na naši lásku!

DONNA ANNA, DON OTTAVIO

Taková přísaha, ó, Bože! Ta krutá chvíle!
Mým srdcem smýká tisícero pocitů.

SCÉNA IV.

ZA ÚSVITU. DON GIOVANNI, LEPORELLO.

DON GIOVANNI

No tak, ven s tím, honem... co chceš?

LEPORELLO

Záležitost, o niž jde, je důležitá.

DON GIOVANNI

To věřím.

LEPORELLO

Velice důležitá.

DON GIOVANNI

Tím lépe: dopověz to.

- LEPORELLO** Přísahajte, že se nerozcílíte.
- DON GIOVANNI** To přísahám na svou čest, jen nesmíš mluvit o Komturovi.
- LEPORELLO** Jsme sami, je to tak?
- DON GIOVANNI** To vidím.
- LEPORELLO** Nikdo nás neslyší.
- DON GIOVANNI** No tak!
- LEPORELLO** Mohu vám všechno klidně říct?
- DON GIOVANNI** Ano!
- LEPORELLO** Takže, když je to tak: Drahý pane, vy žijete
(DO UCHA, ALE NAHLAS)
jako darebák!
- DON GIOVANNI** Drzoune! Takhle...
- LEPORELLO** A ta přísaha...?
- DON GIOVANNI** O přísahách nic nevím...mlč...nebo já...
- LEPORELLO** Už nemluvím, ani nedýchám, ó, můj pane.
- DON GIOVANNI** Tak budeme kamarádi. Teď poslyš...Víš, proč jsem tu?
- LEPORELLO** To vůbec nevím. Ale, vzhledem k denní době, nejde třeba o nějakou novou kořist?
Já to musím vědět, abych ji zanesl do seznamu.
- DON GIOVANNI** Ty jsi ale pašák!
Tak poslouvej: miluji jednu krásnou dámu a jsem si jist, že i ona mně. Viděl jsem ji... mluvil jsem s ní...dnes v noci se mnou půjde do altánku...Tiše...jako bych cítil vůni ženy...
- LEPORELLO** (Sakra! Ten má ale čich!)
- DON GIOVANNI** Od pohledu mi připadá hezká.
- LEPORELLO** (A ten zrak, já vám řeknu!)
- DON GIOVANNI** Trochu se stáhneme a prozkoumáme terén.
- LEPORELLO** Už se chytil!

SCÉNA V.

PŘEDEŠLÍ STRANOU. DONNA ELVIRA V CESTOVNÍM ŠATĚ.

- DONNA ELVIRA** Tak, řekne mi konečně někdo, kde je ten darebák, kterého jsem bohužel milovala, ale on mi nedostál ve slovu?! Jestli já toho ničemu najdu a on se ke mně ani pak nevrátí, tak ho příšerně zhanobím, srdce z těla mu vyrvu.
- DON GIOVANNI** Slyšel jsi? Nějaká kráska, kterou opustil ctitel...
- DONNA ELVIRA** ...příšerně ho zhanobím, srdce z těla mu vyrvu.
- DON GIOVANNI** Chudinka!
- DONNA ELVIRA** Srdce mu vyrvu z těla!
- DON GIOVANNI** Vynasnažíme se utěšit její trápení.
- LEPORELLO** Takhle jich už utěšil tisíc a osm set!
- DONNA ELVIRA** Tak, řekne mi konečně někdo...
- DON GIOVANNI** Vynasnažíme se utěšit její trápení.
- LEPORELLO** Tak jich už utěšil tisíc a osmset!
- DON GIOVANNI** Slečno! Slečno...!
- DONNA ELVIRA** Kdo to je?
- DON GIOVANNI** Nebesa! Co to vidím!
- LEPORELLO** To se povedlo! Donna Elvira!
- DONNA ELVIRA** Don Giovanni! Ty jsi tady? Příšero! Ničemo! Semeniště podvodů!
- LEPORELLO** (To jsou pane štavnaté tituly! Ještě že ho dobře zná!)
- DON GIOVANNI** No tak! Drahá Donno Elviro, uklidněte se! Poslyšte, nechte mě mluvit!
- DONNA ELVIRA** Co můžeš říci po tak hrozném činu? Tajně vstoupíš do mého domu, mazaně, přísahami a lichocením, se ti podaří obloudit mé srdce. Získat mou lásku! Ty krutý! Prohlásíš mě svou ženou a pak nedostojíš svatému právu země a nebes a dopustíš se velkého zločinu: po třech dnech z Burgosu odejdeš, opustíš mě, utečeš mi a necháš mě v plen výčitkám a pláči. Snad za trest, že jsem tě tolik milovala!

- LEPORELLO** (Mluví jako kniha!)
- DON GIOVANNI** (K LEPORELLOVI)
Ó, pokud jde o to, měl jsem své důvody. Je to pravda?
- LEPORELLO** (IRONICKY)
Je to pravda! A jak pádné důvody!
- DONNA ELVIRA** A jaké to jsou, ne-li tvá vérolomnost, tvá lehkomyšlnost?
Avšak spravedlivé nebe chtělo,
abych tě našla a vykonala jeho i svou pomstu!
- DON GIOVANNI** No tak! Buďte rozumnější.
(Ta mi tedy dává!)
Když nevěříte tomu, co říkám já,
věřte tomuto čestnému muži.
- LEPORELLO** (Já tu pravdu zachráním!)
- DON GIOVANNI** (K LEPORELLOVI)
No tak, jen jí řekni...
- LEPORELLO** (POTICHU)
A co jí mám říct?
- DON GIOVANNI** Jen jí řekni všechno!
- DONNA ELVIRA** (K LEPORELLOVI)
No tak, dělej!
- (V TUTO CHVÍLI GIOVANNI UTEČE.)
- LEPORELLO** Paní...opravdu...na tomto světě...
jelikož...co...když...zkrátka...
Čtverec není kulatý...
- DONNA ELVIRA** (K LEPORELLOVI)
Ty lumpe! Takhle si děláš legraci z mé bolesti?
(OBRACÍ SE NA GIOVANNIHO. DOSUD SI NEVŠIMLA, ŽE ODEŠEL)
Nebesa! Ten lump utekl! Já ubohá!
Kam? Kterým směrem...
- LEPORELLO** Ach, nechte ho jít. On si nezaslouží,
abyste na něj myslela...
- DONNA ELVIRA** Ten darebák mě oklamal, zradil mě!
- LEPORELLO** Uklidněte se! Vy nejste, nebyla jste
a nebudete ani první, ani poslední.
Podívejte se na tuto ne zrovna malou knihu.
Je plná jmen jeho krásků.
Každý dům, každá ves, každé město
je svědkem jeho dámských výbojů.
Milá dámo, tohle je seznam krásků,
které můj pán miloval.

Ten seznam jsem udělal já sám.
Podívejte se a čtěte se mnou.
V Itálii šest set čtyřicet,
v Německu dvě stě třicet jedna,
sto ve Francii, v Turecku devadesát jedna,
ale ve Španělsku už jich je tisíc a tři.
Jsou mezi nimi venkovanky, komorné, měšťky,
ale i komtesy, baronky, markýzy, princezny,
ženy všech vrstev, všech tvarů, každého věku.
U blondýny má ve zvyku chválit vlídnost,
u brunety stálost, u bělovlasých mírnost.
V zimě chce pěkně tlustou, v létě hubeňoučkou.
Velká je podle něj majestátní,
maličká... maličká je vždycky půvabná.
Staré dobývá pro to potěšení,
že je může uvést do seznamu.
Jeho hlavní vášní je ale mladá začátečnice.
Nezarazí ho, když je bohatá, ošklivá či hezká.
Jen když nosí sukni!
Vy přece víte jak to dělá.
(ODCHÁZÍ.)

SCÉNA VI.

DONNA ELVIRA Takhle mě tedy ten lump zradil.
Tohle je odměna, kterou mi
ten krutý muž dává za mou lásku?
Chci pomstít své podvedené srdce.
Než mi zase uteče...obrátím se na...půjdu...
Já cítím v hrudi jen pomstu, vztek a pohrdání.

SCÉNA VII.

VES NÁLEŽEJÍCÍ K PALÁCI DONA GIOVANNIHO.
MASETTO, ZERLINA A SBOR
VENKOVANŮ HRAJÍ, TANČÍ A ZPÍVAJÍ.

ZERLINA Dívenky, když se zamilujete,
nepromaměte svůj čas!
Když vám vře srdce v hrudi,
tady je na to lék!
Ach, jaká radost, jaká radost to bude!
La la la la la la la la!

SBOR Ach, jaká radost, jaká radost to bude!

MASETTO Lehkomyslní mladíci,
nepromaměte svůj čas!
Krátce trvá svátek bláznů,
ale pro mne ještě nezačal.
Ach, jaká radost, jaká radost to bude!

SBOR Ach, jaká radost, jaká radost to bude!
La la la la la la la la!

ZERLINA, MASETTO

Pojď, milý / milá, užívejme si,
pějme a tančeme a hrajme!
Pojď, milý / milá, užívejme si!
Jaká radost, jaká radost to bude!

SBOR Ach, jaká radost, jaká radost to bude!

S C É N A V I I I .

ZERLINA, MASETTO, VENKOVANKY A VENKOVANÉ,
DON GIOVANNI A LEPORELLO JIŽ UVNITŘ.

DON GIOVANNI (PŘICHÁZÍ; K SOBĚ.)
Ještě že odešla.
(STRANOU, K LEPORELLOVI)
Podívej, to je pěkná mládež!
Ty krásné ženy!

LEPORELLO Je jich tolik, že tam na mou věru,
bude něco i pro mne.

DON GIOVANNI Drazí přátelé, dobrý den.
Jen se dál veselte, jen hrajte dál,
ó, dobří lidé.
Je tu nějaká svatba?

ZERLINA Ano, pane, a já jsem nevěsta.

DON GIOVANNI To mě těší. A ženich?

MASETTO Já, k vašim službám.

DON GIOVANNI Bravo! K mým službám.
To je pravá řeč kavalíra.

LEPORELLO Stačí, že je to manžel!

ZERLINA Ó, můj krásný Masetto je muž výtečného srdce.

DON GIOVANNI Ó to já také, víte!
Chci, abychom byli přátelé.
Vaše jméno?

ZERLINA Zerlina.

DON GIOVANNI A tvoje?

MASETTO Masetto.

- DON GIOVANNI** Ó, můj drahý Masetto! Moje milá Zerlino!
Nabízím vám svou ochrannou ruku.
(K LEPORELLOVI, KTERÝ ŽERTUJE S VENKOVANKAMI.)
Leporello! Co to tam děláš, lumpe?
- LEPORELLO** Já také, drahý pane,
nabízím svou ochranu.
- DON GIOVANNI** Teď je okamžitě
zaveď do mého paláce.
Zařiď, ať dostanou čokoládu, kávu, víno, šunku.
Snaž se všechny pobavit,
ukaž jim zahradu, galerii, pokoje.
Zkrátka postarej se,
aby byl můj Masetto spokojený.
Rozuměl jsi?
- LEPORELLO** (K VENKOVANŮM)
Rozuměl! Jdeme!
- MASETTO** (K DONU GIOVANNIMU)
Pane!
- DON GIOVANNI** Co se děje?
- MASETTO** Zerlina tu beze mne nemůže zůstat.
- LEPORELLO** Místo vás tu bude jeho Výsost.
A dokáže vás dobře zastoupit.
- DON GIOVANNI** Ó, Zerlina je v rukou šlechtice.
Jen jdi, za chvíli spolu přijdeme.
- ZERLINA** Jdi, neboj se. Já jsem v rukou šlechtice.
- MASETTO** No a?
- ZERLINA** Tak není proč pochybovat.
- MASETTO** A já, sakra...
- DON GIOVANNI** Hej, konec těch diskusí!
Jestli ihned bez dalšího odmlouvání nepůjdeš,
(UKÁŽE MU MEČ.)
pozor, Masetto, budeš toho litovat!
- (LEPORELLO ODCHÁZÍ S MASETTEM A VENKOVANY.
MASETTO SE VRACÍ.)
- MASETTO** Ano, pane, už chápu.
Skláním hlavu a jdu pryč.
Když se vám to tak líbí, už neodmlouvám.
Vy jste rytíř, to ano.
O tom věru nemohu pochybovat.
To mi říká už vaše dobrota,

kterou mi projevujete.
(STRANOU K ZERLINÉ)
Uličnice, potvůrko,
ty jsi vždycky byla mou zkárou!
(K LEPORELLOVI)
Už jdu. Jen si tu zůstaň.
Je to velmi počestná věc!
Ať si náš rytíř udělá hraběnku i z tebe.
(ODCHÁZÍ.)

SCÉNA IX.

LEPORELLO ODCHÁZÍ S MASETTEM A VENKOVANY.
DON GIOVANNI A ZERLINA.

DON GIOVANNI Milá Zerlinko, konečně jsme se zbavili toho hlupáka.
Co tomu říkáte, miláčku,
umím udělat pořádek?

ZERLINA Pane, je to můj manžel...

DON GIOVANNI Kdo? On? Připadá vám,
že čestný muž, vznešený šlechtic,
čímž se já mohu pochlubit,
by mohl strpět, aby ta zlatá pusinka,
ta tvář jako z cukru,
byla popleněna nějakým hrubým venkovanem?

ZERLINA Ale pane, já mu dala slovo, že si ho vezmu.

DON GIOVANNI Takové slovo nemá žádnou cenu.
Vy nejste stvořena být venkovankou.
Jiný osud vám zaručují ta šelmovská očka,
ty krásné rtíky, ty prstíčky, bělostné a voňavé.
Jako bych hladil smetanu a čichal k růžím.

ZERLINA Ach, nechtěla bych...

DON GIOVANNI Co byste nechtěla?

ZERLINA Nechat se oklamat.
Já vím, že vy šlechtici
jste k ženám zřídka poctiví a upřímní.

DON GIOVANNI Ale to je jen výmysl plebejců!
Sám šlechtický stav
nám vepsal do očí počestnost.
No tak, neztrácejme čas.
V tuto chvíli se chci s tebou oženit.

ZERLINA Vy?

- DON GIOVANNI** Jistě, já. Ten altánek je můj.
Tam, sami dva,
můj klenote, se vezmeme.
Tam si podáme ruce,
tam mi řekneš ano.
Vidiš, není to daleko.
Pojďme odtud, miláčku.
- ZERLINA** Chtěla bych a nechtěla,
srdce se mi trochu chvěje.
Je pravda, že bych byla šťastná,
ale třeba si ze mne jen dělá legraci.
- DON GIOVANNI** Pojď, mé krásné potěšení.
- ZERLINA** Je mi líto Masetta.
- DON GIOVANNI** Já změním tvůj osud.
- ZERLINA** Honem, už nemám sílu...
- DON GIOVANNI** Pojďme!
- ZERLINA** Pojďme!
- DON GIOVANNI, ZERLINA**
Miláčku, pojďme utěšit strasti nevinné lásky.
(V OBJETÍ JDOU K ALTÁNU DONA GIOVANNIHO.)

SCÉNA X.

PŘEDEŠLÍ A DONNA ELVIRA,
KTERÁ ZOUFALÝMI GESTY ZASTAVUJE DONA GIOVANNIHO.

- DONNA ELVIRA** Zadrž, bídáku. Nebe mi dalo slyšet
tvou proradnou řeč.
Jsem tu včas, abych zachránila
tuto ubohou nevinnou dívku
z tvého krutého drápu.
- ZERLINA** Já ubohá, co to slyším!
- DON GIOVANNI** (TIŠE K DONNÉ ELVIŘE)
(Amore, porad!) Idole můj, nevidíte,
že se chci pobavit...
- DONNA ELVIRA** (HLASITĚ)
Pobavit se? To je pravda! Pobavit se!
Já vím, ty krutý, jak se bavíš!
- ZERLINA** Ale pane rytíři... Je pravda to, co říká?

DON GIOVANNI (TIŠE K ZERLINÉ)
Ta chudinka nešťastná je do mne zamilovaná
a ze soucitu musím předstírat lásku.
Neboť já jsem, bohužel pro mne,
muž dobrého srdce.

DONNA ELVIRA Ach, uteč tomu zrádci,
nenech ho dál mluvit.
Jeho rty jsou prolhané,
prolhané jsou i jeho oči.
Z mého trápení se pouč,
jak věřit tomu srdci.
A budiž ti výstrahou to,
co já jsem prožila.
(ODCHÁZÍ A ODVÁDÍ ZERLINU.)

SCÉNA XI.

DON GIOVANNI. POTÉ DON OTTAVIO A DONNA ANNA.

DON GIOVANNI Připadá mi, že dnes se ďábel baví tím,
že mi hatí mé milé plány.
Všechno jde špatně.

DON OTTAVIO (K DONNÉ ANNÉ, S NÍŽ PŘICHÁZÍ.)
Lásko má, teď je zbytečné naříkat!
O pomstě mluvmě...
Ach, Don Giovanni!

DON GIOVANNI (Jen tohle už mi chybělo, opravdu!)

DONNA ANNA Pane, nacházíme vás právě včas.
Máte odvahu, jste velkorysý?

DON GIOVANNI (Uvidíme, co jí ďábel napovídal.)
Co to je za otázku! Proč?

DONNA ANNA Potřebujeme vaše přátelství.

DON GIOVANNI (To jsem si oddechl!)
Poroučejte: rodinu, příbuzné,
(PLAMENNĚ)
tuto ruku, tento meč, majetek...
krev prolíj, abych vám sloužil!
Proč však tolik pláčete,
krásná Donno Anno?
Kdo byl ten krutý,
co se opovážil rušit klid vašeho žití...

SCÉNA XII.

PŘEDEŠLÍ. DONNA ELVIRA.

DONNA ELVIRA Ach, už zase jsi tu, ty proradná stvůro!
Ó, ubohá, nevěř tomu ničemovi!
Ten krutý člověk mě zradil
a tebe také hodlá zradit.

DONNA ANNA, DON OTTAVIO
Nebesa, tak ušlechtilá tvář,
ta nevtíravá důstojnost!
Její bledost a slzy mě plní soucitem.

DON GIOVANNI (STRANOU, DONNA ELVIRA TO VŠAK SLYŠÍ.)
Ta ubohá dívka je blázen, přátelé moji.
Nechte mě s ní o samotě, snad se uklidní.

DONNA ELVIRA Ach, nevěřte tomu ničemovi!
Zůstaňte, ó, Bože, zůstaňte!

DON GIOVANNI Je to blázen, nevímejte si jí.

DONNA ELVIRA Zůstaňte, ó, Bože, zůstaňte!

DONNA ANNA, DON OTTAVIO
Komu má člověk věřit?

DON GIOVANNI Je blázen!

DONNA ANNA, DON OTTAVIO
Komu má člověk věřit?

DONNA ELVIRA Zůstaňte!

DONNA ANNA, DON OTTAVIO
Komu má člověk věřit?

DONNA ELVIRA Ach, nevěřte tomu ničemovi!
Zůstaňte!

DONNA ANNA, DON OTTAVIO, DON GIOVANNI
Jakési neznámé zděšení...

DONNA ELVIRA Rozhořčení, vztek, opovržení, muka...

DONNA ANNA, DON OTTAVIO, DON GIOVANNI, DONNA ELVIRA
...mi zaplavuje duši...

DONNA ANNA, DON OTTAVIO, DON GIOVANNI
...a říká mi o té nešťastnici...

DONNA ELVIRA ...a říká mi o tom zrádci...

DONNA ANNA, DON OTTAVIO, DON GIOVANNI, DONNA ELVIRA
...sto věcí, které nedokáže pochopit.

DON OTTAVIO (STRANOU)
Já odtud neodejdu,
dokud neobjasním tuto záležitost.

DONNA ANNA Nevypadá jako bláznivá. Její vzhled, mluva...

DON GIOVANNI (STRANOU)
Když odejdu, mohlo by vzniknout podezření.

DONNA ELVIRA Podle tváře se pozná černá duše.

DON OTTAVIO (K DONU GIOVANNIMU)
Takže ona...

DON GIOVANNI ...je bláznivá.

DONNA ANNA (K DONNÉ ELVIŘE)
Takže on...

DONNA ELVIRA ...je zrádce.

DON GIOVANNI Nešťastnice!

DONNA ELVIRA Lháň! Lháň! Lháň!

DONNA ANNA, DON OTTAVIO
Začínám pochybovat.

DON GIOVANNI (TIŠE K DONNÉ ELVIŘE)
Tiše, vždyť už se kolem nás shromažďují lidé.
Buďte trochu rozumnější,
budou vás kritizovat.

DONNA ELVIRA (NAHLAS K DONU GIOVANNIMU)
V to nedoufej, ty darebáku,
už nebudu opatrná.
Všem vyjevím, čím jsi vinen
a v jaké já jsem situaci.
(ODCHÁZÍ)

DON GIOVANNI Tiše, vždyť lidé...

DONNA ANNA, DON OTTAVIO
(STRANOU, DÍVAJÍ SE NA DONA GIOVANNIHO.)
Ta slova...

DONNA ELVIRA (NAHLAS K DONU GIOVANNIMU)
V to nedoufej, ty darebáku!

DON GIOVANNI ...se už kolem nás shromažďují!
Buďte trochu rozumnější,
budou vás kritizovat.

DONNA ANNA, DON OTTAVIO

...tak zkroušená...

DONNA ELVIRA ...ztratila jsem opatrnost!

DON GIOVANNI (TIŠE K DONNĚ ELVIRE)
Buďte trochu rozumnější,
budou vás kritizovat!

DONNA ANNA, DON OTTAVIO

...to, jak mění barvu...

DONNA ELVIRA Čím jsi vinen
a v jaké já jsem situaci...

DONNA ANNA, DON OTTAVIO

...to jsou důkazy...

DONNA ELVIRA ...vyjevím všem...

DON GIOVANNI Buďte trochu rozumnější!

DONNA ANNA, DON OTTAVIO

...příliš zjevné...

DONNA ELVIRA Ztratila jsem opatrnost!

DONNA ANNA, DON OTTAVIO

...které mi pomáhají se orientovat.

DON GIOVANNI Tiše! Tiše!

DONNA ELVIRA V to nedoufej!
(DONNA ELVIRA KONEČNĚ ODCHÁZÍ.)

DON GIOVANNI Chudinka nešťastná! Musím jít za ní.
Nechci, aby udělala něco nerozvážného.
Promiňte, krásná Donno Anno.
Mohu-li vám být k službám, očekávám vás ve svém domě.
Přátelé, sbohem.
(ODCHÁZÍ.)

SCÉNA XIII.

DONNA ANNA A DON OTTAVIO.

DONNA ANNA Done Ottavio, já umřu!

DON OTTAVIO Co se stalo?

DONNA ANNA Pro slitování, pomozte mi!

DON OTTAVIO Miláčku, odvahu!

- DONNA ANNA** Ach, Bože! On je katem mého otce.
- DON OTTAVIO** Co to říkáte...
- DONNA ANNA** Už není pochyb:
poslední slova, která ten lump pronesl,
mi v duchu připomněla hlas toho ničemy,
který v mých pokojích...
- DON OTTAVIO** Ó, nebesa! Je možné,
že pod svatým pláštěm přátelství...
Ale... jak to bylo,
vyprávějte mi tu podivnou příhodu.
- DONNA ANNA** Byla už poněkud pokročilá noc,
když do mých pokojů,
kde jsem naneštěstí byla sama,
vstoupil jakýsi muž zahalený do pláště,
jehož jsem v první chvíli považovala za vás.
Pak jsem ale poznala, jak jsem se mylila.
- DON OTTAVIO** Nebesa! Pokračujte!
- DONNA ANNA** Mlčky se ke mně blíží a chce mě obejmout.
Snažím se uvolnit, ale on mě tím víc tiskne.
Já křičím, ale nikdo nepřichází!
Jednou rukou mě drží, abych nekřičela
a obejmeme mě tak pevně, že se již obávám,
že mě přemohl.
- DON OTTAVIO** Ničema! A pak...?
- DONNA ANNA** Pak mi bolest a hrůza z hanebného přepadení
dodala takovou sílu,
že jsem se kroutila a smýkala
a nakonec se vymanila z jeho náruče.
- DON OTTAVIO** (To jsem si oddech!)!
- DONNA ANNA** Tu násobím svůj křik a volám o pomoc.
Ten ničema prchá. Odvážně ho sleduji
až na ulici, abych jej zastavila a,
původně oběť, sama teď útočím.
Otec tam přiběhne, chce vědět,
kdo je ten lump. Neznámý je však
silnější než ubohý stařec a dovrší
svůj zločin tím, že mu způsobí smrt!
Teď víš, kdo mi chtěl uloupit čest,
kdo byl tím zrádcem, jenž mi vzal otce.
Pomstu od tebe žádám, to tvé srdce ji žádá.
Vzpomeň si na ránu v ubohé hrudi,
připomeň si krev potřísněnou zem,
kdyby v tobě pohasínal spravedlivý hněv.
(ODCHÁZÍ.)

SCÉNA XIV.

DON OTTAVIO

Jak jen mám věřit, že šlechtic je schopen
tak hrozného zločinu!
Musíme najít všechny prostředky k odhalení pravdy.
Je to mou povinností jako ženicha i přítele.
Buď ji vyvedu z omylu, nebo ji pomstím.
*Na jejím klidu můj závisí.
To, co jí se líbí, mně dává život.
To, co jí mrzí, mně přináší smrt.
Když se ona trápí, i já vzdychám,
její hněv je i můj, její pláč je mým
a není mi dobře, když jí není.*
(ODCHÁZÍ.)

SCÉNA XV.

PALÁC DONA GIOVANNIHO.
NEJPRVE JEN LEPORELLO, POTÉ DON GIOVANNI.

LEPORELLO

Já musím v každém případě
navždy opustit toho povedeného blázna.
Tady ho máme!
Podívejte, jak ledabyle si kráčí!

DON GIOVANNI

Ó, můj Leporello, jde všechno dobře?

LEPORELLO

Můj milý Done Giovanni, všechno jde špatně!

DON GIOVANNI

Jak to, všechno jde špatně?

LEPORELLO

Jdu domů, jak vy jste mi nařídil,
a vedu všechny ty lidi.

DON GIOVANNI

Výborně!

LEPORELLO

Řečí, lichotkami a lhaním,
jak jsem se tak skvěle naučil,
co jsem s vámi, se je snažím zdržet.

DON GIOVANNI

Výborně!

LEPORELLO

Říkám tisíc věcí Masettovi,
abych jej uklidnil a vyhnal mu
z mysli žárlivost.

DON GIOVANNI

Výborně, na mou věru!

LEPORELLO

Postarám se, aby pili jak muži, tak ženy.
Jsou už napůl opilí. Jeden zpívá,
další žertuje, jiný dál pije...
Když jsou v nejlepším, kdo myslíte,
že se objeví?

- DON GIOVANNI** Zerlina!
- LEPORELLO** Výborně! A s ní, kdo přijde?
- DON GIOVANNI** Donna Elvira!
- LEPORELLO** Výborně! A řekla o vás...
- DON GIOVANNI** Všechno to nejhorší, co jí na jazyk přišlo.
- LEPORELLO** Výborně, na mou věru!
- DON GIOVANNI** A co jsi dělal ty?
- LEPORELLO** Mlčel jsem.
- DON GIOVANNI** A ona?
- LEPORELLO** Pořád křičela.
- DON GIOVANNI** A ty?
- LEPORELLO** Když se mi zdálo, že už si ulevila, jemně jsem ji vystrčil ven ze zahrady a pěkně jsem zamkl bránu. Ztratil jsem se a ji nechal samotinkou na ulici.
- DON GIOVANNI** Výborně! Jsi skvělý! Ta věc nemůže jít lépe! Ty jsi začal, já to budu umět dokončit! Příliš na mne naléhají ty venkovanky. Chci je pobavit, jen jak přijde noc. Dokud mají z vína horkou hlavu, nech připravit velkou slavnost. Když najdeš na náměstí nějakou dívku, snaž se ji také vzít s sebou. Ať tančí bez jakéhokoli pořádku. Jednoho menuet, druhého španělskou folii, dalšího necháš tančit alemanu. A já se zatím na druhé straně chci milkovat s tou i onou. Ó, můj seznam budeš muset zítra ráno rozšířit o desítku jmen!

SCÉNA XVI.

ZAHRADA PALÁCE DONA GIOVANNIHO. DVĚ ZAVŘENÉ BRÁNY. V POZADÍ OSVĚTLENÝ PALÁC. PO STRANÁCH DVA VÝKLENKY. MASETTO A ZERLINA. SBOR VENKOVANŮ A VENKOVANEK PORŮZNU SEDÍ NA TRÁVNÍKU, NĚKTEŘÍ PONOŘENI DO SPANKU.

ZERLINA

Masetto, poslyš...Povídám, Masetto...

- MASETTO** Nedotýkej se mě
- ZERLINA** Proč?
- MASETTO** Ty se ptáš proč? Potvorná!
To bych měl všechno snášet
od takové nevěrnice!
- ZERLINA** Ach ne! Mlč, ty krutý, takové zacházení
si od tebe nezasloužím.
- MASETTO** Jakže? A to máš odvahu se omlouvat!
Byt sama s nějakým mužem,
opustit mě v den mé svatby!
Vtisknout na čelo poctivého venkovana
to znamená hanby!
Ach, kdyby to nebyl skandál, chtěl bych...
- ZERLINA** Vždyť já nenesu vinu, to on mě podvedl.
A pak, čeho se bojíš?
Uklidni se, můj živote.
Nedotkl se ani špičky mých prstů.
Nevěříš mi to? Nevděčníku!
Pojď sem, uvolni se, zabij mě,
délej si se mnou, co se ti zlíbí.
Ale pak, Masetto můj, pak se smíř.
Nabij, jen nabij, ó, krásný Masetto,
své ubohé Zerliné.
Budu tady stát jako ovečka,
očekávat tvé rány.
Nechám si vytrhat vlasy,
nechám si vyškrábat oči
a tvé drahé ručky pak ještě radostně zulíbám.
Ach, už to vidím, ty nemáš srdce!
Mír, mír, ó, živote můj,
ve spokojenosti a veselí
noc a den chceme strávit, ano...
- MASETTO** Podívejme, jak mě ta čarodějnice
zase dokázala svést!
Jsme přeci jen padlí na hlavu!
- DON GIOVANNI** (ZEVNITŘ)
Ať je všechno připraveno na velkou slavnost!
- ZERLINA** Ach, Masetto, slyšíš hlas pana rytíře!
- MASETTO** No a co?
- ZERLINA** Přejde sem!
- MASETTO** Tak ho nech, ať přijde!
- ZERLINA** Ach, kdyby tu byla díra, kudy utéci!
- MASETTO** Čeho se bojíš? Proč bledneš?

Á, chápu, ty uličnice!
Bojíš se, že já pochopím,
jak to mezi vámi proběhlo!
Honem... než přijde,
musím se tu někde schovat!
Tady je nějaký výklenek...
Budu tu pěkně zticha!

ZERLINA

Poslyš, kam to jdeš?
Neschovávej se, Masetto!
Jestli tě najde, chudáčku,
ty nevíš, co může udělat.

MASETTO

Ať si dělá a říká, co chce.

ZERLINA

To nemá cenu něco říkat!

MASETTO

Mluv nahlas a zůstaň tady stát.

ZERLINA

Co ho to popadlo?

MASETTO

Uvidím...

ZERLINA

Ten nevděčník...

MASETTO

...jestli mi je věrná...

ZERLINA

...ten ukrutník...

MASETTO

...a jakým způsobem...

ZERLINA

...dneska chce...

MASETTO

...proběhla ta záležitost.

ZERLINA

...špatně skončit!

MASETTO

Uvidím, jestli mi je věrná...
(SCHOVÁ SE VE VÝKLENKU.)

ZERLINA

Ten nevděčník, ten ukrutník...

SCÉNA XVII.

MASETTO UKRYTÝ VE VÝKLENKU, ZERLINA.
PŘICHÁZÍ DON GIOVANNI SE ČTYŘMI SLUHY
VE SLAVNOSTNÍCH LIVREJÍCH.

DON GIOVANNI

No tak, probudte se, do toho!
No tak, odvahu, ó, dobří lidé!
Chceme být veselí, chceme se smát a žertovat.

(KĚ SLUHŮM)
Zaveďte všechny do tanečního sálu
a postarejte se, aby všichni dostali
bohaté občerstvení.

SBOR

No tak, probudte se, do toho!
No tak, odvahu, ó, dobří lidé!
Chceme být veselí,
chceme se smát a žertovat.
(SLUHOVÉ ODVÁDĚJÍ VENKOVANY.)

SCÉNA XVIII.

DON GIOVANNI, ZERLINA, MASETTO VE VÝKLENKU.

ZERLINA

Když se schovám za těmito stromy,
třeba mě neuvidí.
(CHCE SE SCHOVAT.)

DON GIOVANNI

Zerlinečko moje milá,
už jsem tě viděl, neutíkej.
(CHYTNE JI.)

ZERLINA

Ach, nechte mě odejít...

DON GIOVANNI

Ne, ne, zůstaň, radosti moje!

ZERLINA

Máte-li kouska slitování...

DON GIOVANNI

Ano, miláčku, překypuji láskou.
Pojď sem na chvilku,
chci tě učinit šťastnou.

ZERLINA

Jestli vás uvidí můj ženich,
dobře vím, co asi udělá!

(DON GIOVANNI VSTOUPÍ DO VÝKLENKU
A KDYŽ SPATŘÍ MASETTA, DÁ NAJEVO PŘEKVAPENÍ.)

DON GIOVANNI

Masetto!

MASETTO

Ano, Masetto!

DON GIOVANNI

(PONĚKUD ZMATEN)
A proč jsi tu zavřený?
(VZMUŽÍ SE.)
Tvá krásná Zerlina už
to tu, chudinka, nemůže bez tebe vydržet.

MASETTO

(TROCHU IRONICKY)
Ano, pane, chápu.

DON GIOVANNI (K ZERLINĚ)
Teď seberte odvahu.

(OZVE SE PRELUDIUM K TANCI)

Slyšíte, už hrají. Poďte se mnou.

MASETTO, ZERLINA

Ano, sebereme odvahu a všichni tři
půjdeme tančit s ostatními.

(VŠICHNI TŘI ODLÍDOU.)

SCÉNA XIX.

(DON OTTAVIO, DONNA ANNA A DONNA ELVIRA V MASKÁCH,
POTÉ LEPORELLO A V OKNĚ DON GIOVANNI.)

DONNA ELVIRA Moji drazí přátelé,
teď musíme mít dost odvahy,
abychom odhalili jeho podlé zločiny.

DON OTTAVIO Naše přítelkyně to říká správně,
teď je třeba dodat si odvahy.
Zbav se, ó, živote můj,
svého zármutku a strachu.

DONNA ANNA Ten krok je nebezpečný,
může to být nějaká past.
Bojím se o drahého ženicha
a o nás se také bojím.

LEPORELLO (OTEVŘE OKNO A PODÍVÁ SE VEN.)
Pane, podívejte se,
takové elegantní masky!

DON GIOVANNI (STÁHNE SE DOVNITŘ.)
Puť je dál, řekni, že nám bude ctí.

DONNA ELVIRA, DONNA ANNA, DON OTTAVIO
Podle tváře a podle hlasu
se pozná ten zrádce.

LEPORELLO Pst, pst, vážené masky! Pst, pst!

DONNA ELVIRA, DONNA ANNA
(TIŠE K DONU OTTAVIOVI)
No tak, odpovězte!

DON OTTAVIO (K LEPORELLOVI)
Co si přejete?

LEPORELLO Máte-li zájem, můj pán vás zve k tanci.

DON OTTAVIO Díky za takovou poctu!
Pojďte, přítelkyně krásné

LEPORELLO Můj přítel si je také vyzkouší z lásky.
(JEN DOVNITŘ A ZAMKNE.)

DONNA ANNA, DON OTTAVIO
Ať spravedlivé nebe ochraňuje...

DONNA ELVIRA Ať spravedlivé nebe pomstí...

DONNA ANNA, DON OTTAVIO
...úsilí mého srdce!

DONNA ELVIRA ...mou zrazenou lásku!

(VŠICHNI ODEJDOU.)

SCÉNA XX.

OSVĚTLENÝ SÁL PŘIPRAVENÝ NA VELKOU SLAVNOST S TANCEM. DON GIOVANNI, MASETTO, ZERLINA, LEPORELLO, VENKOVANÉ A VENKOVANKY. POTÉ DONNA ANNA, DONNA ELVIRA A DON OTTAVIO V MASKÁCH. HUDEBNÍCI. SLUHOVÉ ROZNÁŠEJÍ OBČERSTVENÍ. DON GIOVANNI USADÍ DÁMY A LEPORELLO PÁNY, KTEŘI ZROVNA DOTANČILU.

DON GIOVANNI Odpočiňte si, půvabné dívky.

LEPORELLO Osvězte se, krásní mladici.

DON GIOVANNI, LEPORELLO
Zase se budete brzy veselit.
Zase budete žertovat a tančit.

(ČÍŠNÍCI PŘINÁŠEJÍ OBČERSTVENÍ.)

DON GIOVANNI Hej! Kávu!

LEPORELLO Čokoládu!

MASETTO Ach, Zerlino, můj rozum!

DON GIOVANNI Zmrzlinu!

LEPORELLO Bonbóny!

ZERLINA, MASETTO
(STRANOU)
Příliš sladce začíná ta scéna. Hořce by mohla skončit.

DON GIOVANNI (HLADÍ ZERLINU.)
Ty jsi přeci jen půvabná, nádherná Zerlino.

- ZERLINA** Vaše Milosti.
- MASETTO** (CELY SE TRESE.)
Ta uličnice si užívá!
- LEPORELLO** (NAPODOBUJE GIOVANNIHO.)
Ty jsi přeci jen milá, Giannotto, Sandrino.
- MASETTO** Jen se dotkni a upadne ti hlava!
- ZERLINA** (STRANOU)
Ten Masetto mi připadá divný,
jde to nějak špatně.
- DON GIOVANNI, LEPORELLO**
(STRANOU)
Ten Masetto mi připadá divný.
To musíme promyslet.
- MASETTO** Ach, ty uličnice, přivedeš mě do zoufalství!
- (PŘICHÁZEJÍ DON OTTAVIO, DONNA ANNA
A DONNA ELVIRA V MASKÁCH.)
- LEPORELLO** Pojdte jen dál, půvabné milé masky!
- DON GIOVANNI** Je otevřeno všem, ať žije svoboda!
- DONNA ANNA, DONNA ELVIRA, DON OTTAVIO**
Jsme vděčni za takovou velkorysost.
- VŠICHNI** Ať žije svoboda!
- DON GIOVANNI** (K HUDEBNÍKŮM)
Hrajte dál!
(K LEPORELLOVI)
Ty spáruj tanečnický.
- LEPORELLO** No tak, honem, tančete!
- (DON OTTAVIO TANČÍ S DONNOU ANNOU MENUET.)
- DONNA ELVIRA** Tamhle je ta venkovanka.
- DONNA ANNA** Já umřu!
- DON OTTAVIO** (K DONNĚ ANNĚ)
Hrajte to!
- DON GIOVANNI, LEPORELLO**
Jde to dobře, opravdu!
- MASETTO** Jde to dobře, opravdu!

- DON GIOVANNI** (TIŠE K LEPORELLOVI)
Hlídej Masetta.
- LEPORELLO** (K MASETTOVI)
Ty netančíš, chudáčku!
- DON GIOVANNI** (K ZERLINĚ)
Já jsem tvým tanečníkem...
- LEPORELLO** (K MASETTOVI)
Pojď sem, milý Masetto, budeme dělat to, co ostatní.
- DON GIOVANNI** (K ZERLINĚ)
...Zerlino, Zerlino, pojď přeci sem.
(ZAČNE S ZERLINOU TANČIT V OPAČNÉM SMĚRU NEŽ OSTATNÍ.)
- MASETTO** Ne, ne, nechci tančit.
- LEPORELLO** No tak, tancuj, příteli!
- MASETTO** Ne!
- LEPORELLO** Ano, drahý Masetto! Tancuj!
- DONNA ANNA** (K DONNĚ ELVIŘE)
Už to nemohu vydržet!
- DONNA ELVIRA, DON OTTAVIO**
(K DONNĚ ANNĚ)
Hrajte to, pro slitování!
- MASETTO** Ne, ne, nechci!
- LEPORELLO** Tancuj!
- MASETTO** Ne, ne, nechci!
- LEPORELLO** No tak, tancuj, příteli.
Budeme dělat to, co ostatní.
(LEPORELLO DONUTÍ MASETTA TANČIT.)
- DON GIOVANNI** Pojď se mnou, můj živote!
- MASETTO** Nech mě! Ach ne! Zerlino!
- DON GIOVANNI** ...se mnou, můj živote!
(V Tanci zavede Zerlinu ke dveřím a vystrčí ji ven.)
- ZERLINA** Ó, bohové! Jsem zrazena!

(MASETTO SE VYMANÍ LEPORELLOVI A BĚŽÍ ZA ZERLINOU.)
- LEPORELLO** Tady to špatně dopadne!
(RYCHLE BĚŽÍ ZA DONEM GIOVANNIM.)

DONNA ANNA, DONNA ELVIRA, DON OTTAVIO

Ten lump se sám chytá do pastí!

ZERLINA

(ZEVNITŘ. HLASITĚ ZPRÁVA JE SLYŠET DÁL.)
Pomozte mi, pomoc, pomoc! Pomozte mi někdy!

DONNA ANNA, DONNA ELVIRA, DON OTTAVIO

Pomozme té nevinné dívce!

(HŮJDEBNÍCI A OSTATNÍ VE ZMATKU PROCHVÍJÍ.)

MASETTO

Ach, Zerlino!

ZERLINA

(ZEVNITŘ)
Darebáku!

(HLUK SE OZVE Z OPAČNÉ STRANY.)

DONNA ANNA, DONNA ELVIRA, DON OTTAVIO

Teď kňící odtamtud! Ach, vyrazíme dveře!
(VYRAZÍ DVEŘE.)

ZERLINA

(PŘIJDE ODJINUD.)
Pomozte mi! Já zemřu!

DONNA ANNA, DONNA ELVIRA, DON OTTAVIO, MASETTO

My tě ochráníme! Ochráníme tě!

DON GIOVANNI

(VYJDE VEN S MEČEM V RUCE. TÁHNE ZA SEBOU LEPORELLA
A DĚLÁ, ŽE JEJ CHCE ZRANIT, AVŠAK MEČ MA V POCHVĚ.)
Tady je ten lump, který tě urazil!
Ale já jej potrestám.
Zemň, ničemo!

LEPORELLO

Ach, co to děláte?

DON GIOVANNI

Zemň, povídám!

DON OTTAVIO

V to nedoufejte!

DONNA ANNA, DONNA ELVIRA, DON OTTAVIO

(SUNDAJÍ SI MASKY.)
Ten bezbožník věří, že takovým
podvodem skryje svou ničemnost!

DON GIOVANNI

Donna Elvira!

DONNA ELVIRA

Ano, zlosyne!

DON GIOVANNI

Don Ottavio!

DON OTTAVIO

Ano, pane!

DON GIOVANNI

(K DONNÉ ANNĚ)
Ach, věřte...

DONNA ANNA, DONNA ELVIRA, ZERLINA, DON OTTAVIO, MASETTO

Zrádce! Už je vše odhaleno!
Všechno!
Třes se, darebáku!

DON GIOVANNI, LEPORELLO

Jde mi / mu z toho hlava kolem!

VŠICHNI OSTATNÍ

Třes se, darebáku!

DON GIOVANNI, LEPORELLO

Už nevím, co dělám
a strašlivá bouře mě ohrožuje, ó, Bože!

VŠICHNI OSTATNÍ

Celý svět brzy pozná ten strašný,
příšerný zločin, tvou krutost a pýchu.

DON GIOVANNI, LEPORELLO

Jde mi / mu z toho hlava kolem...

VŠICHNI OSTATNÍ

Třes se!

DON GIOVANNI, LEPORELLO

Už nevím / neví, co dělám / dělá
a strašlivá bouře mi / mu hrozí, ó, Bože.

VŠICHNI OSTATNÍ

Třes se, ty darebáku!

DON GIOVANNI, LEPORELLO

Jde mi / mu z toho hlava kolem...

VŠICHNI OSTATNÍ

Slyš, jak hrom pomsty kolem tebe krouží!

DON GIOVANNI, LEPORELLO

A strašlivá bouře mi / mu hrozí, ó, Bože!

VŠICHNI OSTATNÍ

Slyš hrom pomsty, jak kolem tebe obíhá.
Na tvou hlavu dnes jeho blesk dopadne!

DON GIOVANNI Jde mi z toho...

VŠICHNI OSTATNÍ

Třes se!

DON GIOVANNI Avšak odvaha mi nechybí.

LEPORELLO Ne, odvaha mu nechybí.

DONNA ANNA, DONNA ELVIRA, ZERLINA, DON OTTAVIO, MASETTO
Slyš hrom!

DON GIOVANNI Nejsm ztracený ani zmatený.

LEPORELLO Není ztracený ani zmatený.

DONNA ANNA, DONNA ELVIRA, ZERLINA, DON OTTAVIO, MASETTO
Slyš hrom!

DON GIOVANNI, LEPORELLO
Kdyby padl...

VŠICHNI OSTATNÍ
Na tvou hlavu dnes jeho blesk dopadne!

DON GIOVANNI, LEPORELLO
...celý svět, nikdy mi / mu nic nenažene strach!

DRUHÉ JEDNÁNÍ

SCÉNA I.

ULICE PO STRANĚ DUM DONNIE ELVIRY S BALKÓNEM
DON GIOVANNI A LEPORELLO

- DON GIOVANNI** Ale jdi ty šašku, neotravuj mě!
- LEPORELLO** Ne, ne, pane, nechci zůstat!
- DON GIOVANNI** Poslyš, příteli...
- LEPORELLO** Říkám vám, že chci odejít!
- DON GIOVANNI** Co jsem ti udělal, že mě chceš opustit?
- LEPORELLO** Ale vůbec nic, jen jste mě skoro zabil.
- DON GIOVANNI** Jdi, ty blázne, to bylo žertem.
- LEPORELLO** Ale já nežertuji, chci odejít.
(CHCE ODEJÍT.)
- DON GIOVANNI** Leporello!
- LEPORELLO** Pane?
- DON GIOVANNI** Pojď sem, smíříme se, tu máš!
- LEPORELLO** Co?
- DON GIOVANNI** (DÁ MU PENÍZE.)
Čtyři zlaté.
- LEPORELLO** Ó, poslyšte, pro tentokrát tu hru přijímám,
ale nezvykejte si na to.
Nemyslete si, že mě svedete penězi, jako ženy.
- DON GIOVANNI** Už o tom nemluvme. Máš dost odvahy,
abys udělal to, co ti řeknu?
- LEPORELLO** Jen když vynecháme ženy.
- DON GIOVANNI** Vynechat ženy? Blázne! Vynechat ženy!
Víš, že ony jsou pro mne nutné
víc než chléb, který jím,
víc než vzduch, který dýchám!
- LEPORELLO** A máte to srdce je pak všechny podvádět?
- DON GIOVANNI** To je všechno láska! Kdo jedné jediné
je věrný, vůči ostatním je krutý.
Já v sobě nosím tak velký cit,

že je mám rád všechny.
Ale ženy neumějí počítat
a mou dobrotu nazývají podvodem.

LEPORELLO Nikdy jsem nepoznal většího dobráka,
s větším srdcem. No tak, co jste chtěl?

DON GIOVANNI Poslyš, už jsi viděl komornou Donny Elviry?

LEPORELLO Já ne.

DON GIOVANNI Pak jsi neviděl něco moc pěkného,
milý můj Leporello.
Já s ní teď chci pokoušet osud
a myslel jsem si, že bych ji takhle k večeru
nejlépe navnadil, kdybych
za ní přišel v tvých šatech.

LEPORELLO A proč byste nemohl ve svých?

DON GIOVANNI U takových lidí panské šaty nebudí důvěru.
(SUNDÁ SI ŠATY A PŘEVLEKNE SE DO LEPORELLOVÝCH.)
Pospěš si, honem!

LEPORELLO Pane, z více důvodů...

DON GIOVANNI (VZTEKLE)
Nech toho! Nesnáším odpor!

(LEPORELLO SI OBLÉKNE ŠATY DONA GIOVANNIHO.)

SCÉNA II.

DON GIOVANNI, LEPORELLO, DONNA ELVIRA.
POMALU SE STMÍVÁ.

DONNA ELVIRA Ach, mlč, nespravedlivé srdce,
nebij mi poplašeně v hrudi.
Je to bezbožník, je to zrádce,
je vinou mít slitování.

LEPORELLO Tiše! Pane, slyším hlas Donny Elviry.

DON GIOVANNI Tenhle okamžik chci využít!
Ty si na chvíli stoupni sem.
(STOUPNE SI ZA LEPORELLA A MLUVÍ K DONNÉ ELVIŘE.)
Elviro, idole můj!

DONNA ELVIRA Není to ten nevděčník?

DON GIOVANNI Ano, živote můj, jsem to já
a prosím o slitování.

- DONNA ELVIRA** Bože, jak zvláštní cit se mi probouzí v hrudi.
- LEPORELLO** Uvidíte, že ta bláznivá ženská mu znovu uvěří!
- DON GIOVANNI** Pojď ven, ó, radosti krásná, uvidíš, že ty jsi tou, již má duše zbožňuje. Já jsem kající.
- DONNA ELVIRA** Ne, nevěřím ti, jsi krutý!
- DON GIOVANNI** (VÁŠNIVÉ, TÉMÉR PLAČKY)
Ach, věř mi, nebo se zabiju!
- DONNA ELVIRA** Ne, nevěřím ti, nevěřím ti, jsi krutý!
- DON GIOVANNI** Zabiju se!
- LEPORELLO** (TÍŠE K DONU GIOVANNIMU)
Jestli budete pokračovat, já se budu smát!
- DON GIOVANNI** Já se zabiju!
- LEPORELLO** Jestli budete pokračovat, začnu se smát!
- DON GIOVANNI** (VÁŠNIVÉ, TÉMÉR PLAČKY)
Ach, zabiju se!
- LEPORELLO** Jestli budete pokračovat, neudrím se smíchy!
- DON GIOVANNI** Lásko moje, pojď sem.
- DONNA ELVIRA** (STRANOU)
Bože, taková zkouška...
- DON GIOVANNI** (STRANOU)
Doufám, že padne brzo.
- LEPORELLO** (STRANOU)
Ta prolhaná ústa už zase tu ženu svádějí.
- DONNA ELVIRA** (STRANOU)
Nevím zda mám jít ven nebo zůstat.
- DON GIOVANNI** (STRANOU)
Tohle se tedy vydařilo!
- DONNA ELVIRA** (STRANOU)
Stůj při mně, ať mu zase neuvěřím.
- DON GIOVANNI** (STRANOU)
Není plodnějšího talentu nad můj, ne, to věru není.

LEPORELLO (STRANOU)
Bože, stůj při ní, ať mu zase neuvěří.
Ó, boži, ochraňte...

DON GIOVANNI (STRANOU)
Není plodnějšího talentu nad můj,
ne, to věru není.

DONNA ELVIRA (STRANOU)
Bože, taková zkouška...

DON GIOVANNI (STRANOU)
Doufám, že padne brzo...

LEPORELLO (STRANOU)
Ta prolhaná ústa...

(DONNA ELVIRA ODEJDE OD OKNA.)

DON GIOVANNI (BUJAŘE)
Co tomu říkáš, brachu?

LEPORELLO Vy snad máte srdce z kamene.

DON GIOVANNI Ale jdi, ty mudrlante!
Teď poslouchej: až sem přijde,
běž ji obejmout, trochu ji pohlad,
mluv jako mým hlasem,
a pak ji pěkně šikovně
odveď někam jinam.

LEPORELLO Ale pane...

DON GIOVANNI Už ani slovo!

LEPORELLO A co když mě pozná?

DON GIOVANNI Nepozná tě, když ty nebudeš chtít.
Tiše, už otevírá.
Hej, rozum do hrsti!
(STÁHNE SE DO ÚSTRANÍ.)

SCÉNA III.

PŘEDEŠLI, DONNA ELVIRA.

DONNA ELVIRA Tady mě máte.

DON GIOVANNI Uvidíme, co udělá.

LEPORELLO Takový podvod!

DONNA ELVIRA (K LEPORELLOVI, KTERÉHO POVAŽUJE ZA DONA GIOVANNIHO.)

Takže mám věřit tomu, že můj pláč tvé srdce přemohl?
Takže milovaný Don Giovanni
se kajicně vrací ke své povinnosti
a k mé lásce?

LEPORELLO

(ZMĚNĚNÝM HLASEM)
Ano, miloučká!

DONNA ELVIRA

Krutý, kdybyste věděl,
kolik slz a vzdechů vy mě stojíte!

LEPORELLO

Já, můj živote?

DONNA ELVIRA

Vyl

LEPORELLO

Chudinko! Tolik mě to mrzí!

DONNA ELVIRA

Už mi neutečete?

LEPORELLO

Ne, pusinko krásná.

DONNA ELVIRA

Budete navždy můj?

LEPORELLO

Navždy.

DONNA ELVIRA

Můj drahý!

LEPORELLO

Má drahá! Ten žert mě baví.

DONNA ELVIRA

Můj poklade!

LEPORELLO

Moje Venuše!

DONNA ELVIRA

Jsem z vás celá rozpálená.

LEPORELLO

Já už jsem shořel na popel.

DON GIOVANNI

Ten lump se rozpaluje.

DONNA ELVIRA

A nepodvedete mě?

LEPORELLO

Ne, jistěže ne.

DONNA ELVIRA

Přísahajte mi.

LEPORELLO

Přísahám na tuto ruku,
kterou vášnivě líbám,
na ty krásné oči.

DON GIOVANNI

(S MEČEM V RUCE, PŘEDSTÍRÁ, ŽE NĚKOHO ZABÍJÍ.)
Ha ha ha há, jsi mrtev!

DONNA ELVIRA, LEPORELLO

Ach, Božel
(UTEČOU.)

DON GIOVANNI

(SE SMÍČKOU)

Ha ha ha há! Zdá se, že mi osud přeje.
 Uvidíme... Tahle okna to jsou.
 Dáme se do zpěvu.
 Ach, přijď k oknu, ó, můj poklade,
 ach, přijď utěšit můj pláč.
 Jestli odmítáš dát mi útěchu,
 před tvýma očima chci zemřít!
 Ty, jež máš ústa sladší než med,
 ty, jež cukr nosíš v srdci,
 nebuď, má radosti, ke mně krutá!
 Ukaž se alespoň, moje krásná lásko!
 Někdo je v okně! To bude ona: pst, pst...

S C É N A I V .

MASETTO VYZBROJENÝ HÁKOVNICÍ A PISTOLÍ.
 VENKOVANÉ A DON GIOVANNI.

MASETTO

Nesmíme polevit. Srdce mi říká, že ho určitě najdeme.

DON GIOVANNI

(Někdo tu mluví!)

MASETTO

Zastavte se. Jako by se tu někdo hýbal.

DON GIOVANNI

(Jestli se nemýlím, je to Masetto.)

MASETTO

(HLASITĚ)

Kdo je tam?

(TIŠE)

Nikdo neodpovídá.

(HLASITĚJI)

Odvahu! Zacílit! Kdo je tam?

DON GIOVANNI

(NAPODOBUJE LEPORELLŮV HLAS.)

(Není sám. Teď rozum do hrsti.)

Přátelé... (Nesmějí mě poznat.)

(LEPORELLOVÝM HLASEM)

To jsi ty, Masetto?

MASETTO

(ROZLÍCENĚ)

Právě ten. A ty?

DON GIOVANNI

Neznáš mě snad? Já jsem sluha Dona Giovanniho.

MASETTO

Leporello, sluha toho podlého rytíře!

DON GIOVANNI

Jistě, toho darebáka!

MASETTOToho muže beze cti. Ach, pověz mi,
 kde ho můžeme najít.

Hledám ho spolu s těmito lidmi, abych ho zabil!

DON GIOVANNI

(Hloupostí) Výborně. Masetto!
I já k vám se připojím, abych mu ukázal,
tomu lumpovi, co je mým pánem
Teď poslouchej, jaky mám plán.
(UKÁŽE DO PRAVA A POTÉ DO LEVA.)
Polovina z vás půjde sem a ostatní tam!
A polehoučku ať jej hledají, nebude odtud daleko!
Když se po ulici bude procházet muž a dívka,
když pod oknem uslyšíte někoho cukrovat,
střílejte, to bude můj pán.
Má na hlavě klobouk s bélostným peřím,
na sobě velký plášť a po boku meč.
Tak honem, jděte! Rychle, rychle!

(VENKOVANÉ ODEJDOU.)

(K MASETTOVI)

Jenom ty půjdeš se mnou.
My musíme udělat zbytek.
A hned uvidíš, co to je.
(ODCHÁZÍ SPOLU S MASETTEM.)

SCÉNA V.

DON GIOVANNI A MASETTO.

DON GIOVANNI

(VRACÍ SE NA SCÉNU A VEDE MASETTA ZA RUKU.)
Tiše, ať slyším! Výborně. Takže ho musíme zabít?

MASETTO

Jistě!

DON GIOVANNI

A nestačilo by ti zpřerážet mu kosti,
nabouchat záda?

MASETTO

Ne, ne, chci ho zabít, chci ho
rozsekat na sto kusů.

DON GIOVANNI

Máš dobré zbraně?

MASETTO

Jak by ne! Jednak mám tuhle mušketu
a pak tuhle pistoli.
(DA MUŠKETU A PISTOLI DONU GIOVANNINMU.)

DON GIOVANNI

A pak?

MASETTO

Nestačí to?

DON GIOVANNI

(MLÁTÍ MASETTA DRŽADLEM MEČE.)
Ó, stačí, jistě. Tak tu máš, tohle za tu pistoli,
tohle za mušketu!

MASETTO

Au, au! Pomoc! Au, au!

DON GIOVANNI

(HROZÍ MASETTOVI ZBRANĚMI.)

Mlč, nebo jsi mrtvý! Tohle za to,
žeš ho chtěl zabít, tohle za rozsekání na kusy!
Burane, lumpe! Psí čumáku!
(ODEJDE.)

SCÉNA VI.

MASETTO, POTÉ ZERLINA S LUCERNOU V RUCE

MASETTO

(HLASITĚ KŘÍČÍ.)

Au, au! Moje hlava! Au, ta záda! A hrudník!

ZERLINA

Zdálo se mi, že slyším Masetta!

MASETTO

Ó, Bože, Zerlina. Zerlino moje, pomoc!

ZERLINA

Co se stalo?

MASETTO

Ten lump, ten ničema mi polámal kosti a celé tělo.

ZERLINA

Ach, já ubohá! Kdo?

MASETTO

Leporello! Nebo nějaký ďábel,
který se mu podobá!

ZERLINA

Ty jsi ale krutý! Neřkala jsem ti,
že s tou svou šílenou žárlivostí
budeš mít problémy? Kde tě to bolí?

MASETTO

Tady...

ZERLINA

A dál?

MASETTO

Tady a taky tady!

ZERLINA

A dál už tě nic nebolí?

MASETTO

Trochu mě bolí tahle noha,
tahle paže a tahle ruka.

ZERLINA

No tak, to není tak zlé,
když je zbytek zdravý.
Pojď se mnou domů.
Když mi slíbíš,
že nebudeš tak žárlivý,
já tě vyléčím, můj milý muži.
Uvidíš, můj milý,
když budeš hezky hodný,
jaký pěkný lék ti chci dát!
Je přírodní, nevyvolá nechutenství
a lékárník ho neumí udělat.
Je to jistý balzám, který nosím při sobě.

a mohu ti ho dát,
chceš-li ho vyzkoušet.
Chtěl bys vědět, kde ho mám?
(DÁVÁ MU SÁHNOUT.)
Poslechni si, jak bije,
dotkni se mě tady!
(ODCHÁZEJ.)

SCÉNA VII.

ATRIUM DOMU DONNY ANNY PONOŘENÉ DO TMY.
TROJE DVEŘE. LEPORELLO, DONNA ELVIRA. POTÉ DONNA ANNA,
DON OTTAVIO A SLUHOVÉ SE SVĚTLEM. POTOM ZERLINA A MASETTO.

LEPORELLO Blíží se sem spousta lidí s pochodněmi, miláčku.
Schováme se tu, dokud zase neodejdou.

DONNA ELVIRA Čeho se tak bojíš,
můj zbožňovaný manželi?

LEPORELLO Ničeho... jisté ohledy... já chci vidět,
jestli už jsou pryč s tím světlem.
(Ach, jak se jí mám zbavit?)
Zůstaň tady, duše krásná!
(JDE STRANOU.)

DONNA ELVIRA Ach, neopouštěj mě!
Jsem zcela sama na temném místě,
cítím, jak mi srdce v hrudi buší
a přepadá mne takový děs,
že se mi zdá, že zemřu.

LEPORELLO (JDE PO HMATU.)
Čím víc hledám, tím méně nacházím ty nešťastné dveře.
Potichoučku... Našel jsem je! Je čas utéci!
(SPLÉTE SI DVEŘE.)

(PŘÍCHÁZÍ DONNA ANNA A DON OTTAVIO OBA VE SMUTEČNÍM.)

DON OTTAVIO (K DONNÉ ANNÉ)
Osuš oči, ó, živote můj a utěš svou bolest!
Stín otce tě bude stále trápit.

DONNA ANNA Ponech mému trápení
alespoň tuto malou útěchu.
Pouze smrt, ó, můj poklade,
může ukončit můj pláč.

DONNA ELVIRA (ANIŽ BY JI DONNA ANNA A DON OTTAVIO VIDĚLI.)
Ach, kde je můj manžel?

LEPORELLO (ZE DVEŘÍ, NEPOZOROVÁN)
Jestli mě najde, jsem ztracen!

DONNA ELVIRA, LEPORELLO

Tamhle jsou dveře, potichoučku odejdu!
(NA ODCHODU SE SETKAJÍ S ZERLINOU A MASETTEM.)

SCÉNA VIII.

PŘEDEŠLÍ, ZERLINA, MASETTO. LEPORELLO SI SKRÝVÁ TVÁŘ.

ZERLINA, MASETTO

Zadrž, lumpe, kam jdeš?

DONNA ANNA, DON OTTAVIO

Tady je ten bídák. Jak se sem dostal?

DONNA ANNA, ZERLINA, DON OTTAVIO, MASETTO

Ať zemře, ničema! To on mě zradil!

DONNA ELVIRA Je to můj manžel! Slitování!

DONNA ANNA, ZERLINA, DON OTTAVIO, MASETTO

To je Donna Elvira?
Je to opravdu ona?
Nemohu tomu uvěřit!
Ne, ne, ne, ne! Zemře!

DONNA ELVIRA Slitování!

DONNA ANNA, ZERLINA, DON OTTAVIO, MASETTO

Ne!

DONNA ELVIRA Slitování! Milost!

DONNA ANNA, ZERLINA, DON OTTAVIO, MASETTO

Ne, ne, ne, ne! Zemře!

(DON OTTAVIO NAZNAČÍ, ŽE JEJ CHCE ZABÍT.
LEPORELLO ODHALÍ TVÁŘ A PADNE NA KOLENA.)

LEPORELLO

(TÉMĚŘ PLAČKY)
Odpustte, páni moji!
Tím já nejsem, ona se mýlí!
Nechte mě žít, pro slitování Boží!

DONNA ANNA, ZERLINA, DONNA ELVIRA, DON OTTAVIO, MASETTO

Bože! Leporello!
Co to je za podvod!
Já jsem z toho celý / celá pryč!
Co se jen bude dít?

**LEPORELLO, DONNA ANNA, ZERLINA,
DONNA ELVIRA, DON OTTAVIO, MASETTO**

Tisíc děsivých myšlenek mi krouží hlavou.

LEPORELLO Tisíc děsivých myšlenek mi krouží hlavou.
Jestli vyvážnu z této bouře,
bude to skutečně zázrak.

DONNA ANNA, ZERLINA, DONNA ELVIRA, DON OTTAVIO, MASETTO
Bože, to je dneska den!

LEPORELLO Bude to skutečně zázrak!...
Jestli vyvážnu z této bouře...

DONNA ANNA, ZERLINA, DONNA ELVIRA, DON OTTAVIO, MASETTO
Ta neslýchaná novina...

LEPORELLO Tisíc děsivých myšlenek mi krouží hlavou!

DONNA ANNA, ZERLINA, DONNA ELVIRA, DON OTTAVIO, MASETTO
Ta neslýchaná novina...

LEPORELLO Jestli vyvážnu z této bouře...

(DONNA ANNA ODCHÁZÍ SE SLUHY.)

LEPORELLO Ach, slitování... soucit... milost!

DON OTTAVIO V to nedoufej!

LEPORELLO Poslyšte...
Tady... byla otevřená vrátka...
Don Giovanni mi dal tyhle šaty a já jsem s ní...
odpusťte, ale to není má vina...
V tu chvíli jste se objevil vy a sluhové...
Utíkám před světlem... spletu si pokoje...
běžím dál a dál... chci se schovat...
potkávám... na někoho narazím...
chci jít támhle... pak se vrhnu sem,
kdybych to byl věděl, utekl bych odtud!
(UTÍKÁ.)

SCÉNA IX.

DONNA ELVIRA, DON OTTAVIO, LEPORELLO, ZERLINA, MASETTO.

ZERLINA (K LEPORELLOVI)
Takže to ty jsi mého Masetta
před chvílí krutě zmlátil?

DONNA ELVIRA (K LEPORELLOVI)
Takže tys mě podvedl, ty darebáku,
vydávaje se přede mnou za Dona Giovanniho!

OTTAVIO (K LEPORELLOVI)
Takže ty jsi sem přišel v těchto šatech kvůli nějaké zradě!

ZERLINA Mně náleží potrestat ho.

- DONNA ELVIRA** Přimo mně.
- DON OTTAVIO** Ne, ne, mně.
- MASETTO** Zbijeme ho všichni dohromady.
- LEPORELLO** (K DONU OTTAVIOVI A DONNÉ ELVÍŘE)
 Ach, slitování, panstvo moje, slitování se mnou!
 Dávám za pravdu vám i jí, ale není to má vina.
 To pán mě zpupně připravil o čest.
 (TÍŠE K DONNÉ ELVÍŘE)
 Donno Elviro, slitujte se! Už víte, jak to bylo.
 (K ZERLINĚ UKAZUJE NA DONNU ELVIRU.)
 O Masettovi nic nevím. To vám poví tahle dívka,
 už se tu s ní asi hodinu procházím.
 (K DONU OTTAVIOVI, ZMATENĚ)
 Vám, pane, neřkám nic...jistá obava...
 jistá nepředvídaná příhoda, navenek jasná,
 zvnitřku pochybná...není tu, kam se skrýt.
 (UKAZUJE NA DVEŘE, KAM SE OMYLEM SCHOVAL)
 ty dveře, ta zeď...Jdu na tuhle stranu...
 pak, tady skryt...víte, jak to bylo...
 (ŠIKOVNĚ SE PŘIBLÍŽÍ KE DVEŘÍM A UTEČE.)
 Ale kdybych to byl věděl, utekl bych tudy.

SCÉNA X.

DONNA ELVIRA, DON OTTAVIO, ZERLINA A MASETTO.

- DONNA ELVIRA** Počkej, lumpe, počkej!
- MASETTO** Ten pacholek má ale rychlé nohy!
- ZERLINA** Jak mazaně se z toho dostal, darebák.
- DON OTTAVIO** Přátelé moji, po těch nesmímých zločinech
 nemůžeme pochybovat, že Don Giovanni
 je nectným vrahem otce Donny Anny.
 Zdržte se v tomto domě na několik hodin.
 Musím se obrátit požádat o pomoc, kam je třeba
 a slibuji, že brzy budete pomstěni.
 Tak tomu chce povinnost, milosrdenství, cit.
 Můj poklad zatím jděte utěšit
 a snažte se osušit pláč krásných očí.
 Řekněte jí, že jdu pomstít její urážku,
 chci se vrátit jen jako posel zpráv
 o krveprolití a smrti.

(VŠICHNI ODEJDOU.)

SCÉNA XIA

ZERLINA A LEPORELLO PAK JEDEN VENKOVAN

ZERLINA

(S NOŽEM V RUCE, ZA VLASY TÁHNE LEPORELLA.)
Tady zůstaneš!

LEPORELLO

Pro slitovdni, Zerlino!

ZERLINA

Pro tebe není slitovdni!

LEPORELLO

Takže ty mi chceš vyrvat...

ZERLINA

Vlasy, srdce a oči, utrhnout hlavu!

LEPORELLO

(POKOUŠÍ SE JI VUCHOTIT.)
Poslyš, moje milá...

ZERLINA

(VÝHRUŽNĚ JEJ ODSTRČÍ.)
Béda, jestli se mně dotkneš! Uvidíš, ty výlupku
všech nectností, jaké odměny se dostane tomu,
kdo uráží děvčata.

LEPORELLO

(Bohové, vysvobďte mě před touhle fúni!)

ZERLINA

(PŘES CELOU SCÉNU ZA SEBOU TÁHNE LEPORELLA.)
Masetto...! Hej, Masetto!
Kam to k čertu šel... sluhové... kde jste kdo...
Nikdo nejde... nikdo neslyší...

(PŘÍCHÁZÍ JEDEN VENKOVAN.)

LEPORELLO

Tiše proboha, netahej mě za vlasy!

ZERLINA

Uvidíš, však uvidíš, jak to skončí.
Sem s tou židlí.

LEPORELLO

Tady je.

ZERLINA

Sedni si!

LEPORELLO

Nejsem unavený.

ZERLINA

Posaď se, nebo ti těmahle rukama
vyrvu srdce a hodím je psům.

LEPORELLO

Už si sedám. Ale ty, pěkně prosím,
polož tu břitvu. Chceš mě snad oholit?

ZERLINA

Ano, darebdku! Chci ti odřít vousy bez mýdla.

LEPORELLO

„Věční bohové!

ZERLINA

Podej mi ruku!

- LEPORELLO** *Ruku.*
- ZERLINA** *Tu druhou!*
- LEPORELLO** *Co mi chceš udělat?*
- ZERLINA** *Chci udělat, co se mi zlíbí!*
(SVAŽE LEPORELLOVI RUCE, VENKOVAN JI POMÁHÁ)
- LEPORELLO** *Pro své bělostné a něžné ručičky,
pro tu svěží pleť, měj se mnou slitování!*
- ZERLINA** *Nebudu mít, ty syčáku! Jsem rozzuřená tygřice,
zmije, lvice. Ne, nemám slitování!*
- LEPORELLO** *Musím se pokusit utéct!*
- ZERLINA** *Jsi mrtev, jen se pohneš!*
- LEPORELLO** *Krutí, nespravedliví bohové!
Kdo mě nechal padnout do jejich rukou?*
- ZERLINA** *Ty krutý zrádce! Kéž bys tak měl srdce svého pána.
(PŘIVÁŽE JEJ K ŽIDLÍ.)*
- LEPORELLO** *Neutahuj tolik! Má duše mě opustí.*
- ZERLINA** *Ať si jde nebo tu zůstane, ty odtud neodejdeš.*
- LEPORELLO** *Tak těsně... ó, bohové, takové rány!
Je den nebo noc? Ty rány... jako
při zemětřesení. Taková tma!*
- ZERLINA** *Má hrud' se dme radostí a potěšením.
Takhle se má zacházet s muži.
(ODEJDE.)*

SCÉNA X / B

LEPORELLO A VENKOVAN

- LEPORELLO** *(K VENKOVANOVÍ)*
*Příteli, pro slitování, trochu čerstvé vody,
já umírám.*

(VENKOVAN ODEJDE.)

*Podívejme, jak mě ta vražedkyně pevně přivázala!
Kdybych si mohl pomoci zuby...!
Z toho aby mě sám ďábel dostal!
Musím se snažit přetřhnout provaz...
Je tak silný... ale strach ze smrti...!
A ty, Merkure, ochránce všech zlodějů,
pomoz rádnému člověku...! No tak... skvělé...!*

(MOCNĚ ZATÁHNE ZA PROVAZ A VYPADNE OKNO,
K NĚMUŽ BYL PROVAZ PŘIVÁZÁN.)

Bože, co to vidím! To je k ničemu. Ale než se ona vrátí,
musím si nasadit ostruhy a bude-li třeba,
odtáhnout třeba horu.

(PRCHÁ A TÁHNE ZA SEBOU ŽIDLI A OKNO.)

SCÉNA X I C

ZERLINA, DONNA ELVIRA, PAK MASETTO A DVA VENKOVANÉ

ZERLINA Pojdme, paní. Hned uvidíte, jak jsem zřídila toho lumpa.

DONNA ELVIRA Já si na něm vyliji svůj hněv!

ZERLINA Nebesa! Jak se ten darebák zachránil?

MASETTO Ne, není černější duše nad něj.

ZERLINA Ach Masetto, kde jsi byl do této chvíle?

MASETTO Nebesa tomu chtěla, abych zachránil
jakéhosi nešťastníka. Byl jsem nedaleko odtud,
když jsem uslyšel volání z blízké pěšiny.
Běžím tam a spatřím plačící ženu a muže na útěku.
Chci jej pronásledovat, ale on mi zmizí z očí.
Podle toho, co však říkala ta dívka
to byl určitě ten darebný rytíř.

ZERLINA Nepochybně to byl on. I tohle musíme říci
Donu Ottaviovi. On buď bude jednat za nás,
nebo si vyžádá pomstu.

SCÉNA X I D

SAMOTNÁ DONNA ELVIRA.

DONNA ELVIRA Bože, do jakých zločinů, do jak hrozných činů
je zapleten ten nešťastník!
Ach ne, hněv nebes nebude otálet.
Spravedlnost se dostaví!
Už slyším osudový šíp, jenž jej ohrožuje!
Smrtelná propast zeje dokořán...
Ubohá Elviro, jaký svár citů se rodí v tvém srdci!
Ta nevděčná duše mě zradila.
Bože, činí mě tak nešťastnou.
Ale, ač zrazena a opuštěna, přece s ním cítím.
Má vlastní muka volají po pomstě,
když však pozoruji to, čemu on je vystaven,
srdce mi poplašeně bije.

SCÉNA XI.

MALÝ UZAVŘENÝ HÁBITOV. NĚKOLIK JEZDECKÝCH SOCH.
SOCHA KOMTURA.

SVÍTÍ MĚSÍC. ZVENKU PŘICHÁZÍ DON GIOVANNI, POTÉ LEPORELLO

DON GIOVANNI (HLASITĚ SE SMĚJE.)
Ha ha ha, to se povedlo. Teď ať si hledá!
Taková krásná noc! Je jasnější než den.
Jako stvořená k potulkám
(DÍVÁ SE NA HODINKY.)
a lovení děvčat. Je pozdě? Ó, ještě nejsou dvě v noci.
Rád bych věděl,
jak skončila ta věc mezi Leporellem
a Donnou Elvirou. Jestli si s tím poradil...

LEPORELLO (Z ULICE)
On snad chce, abych špatně skončil!

DON GIOVANNI To je on.
Hej, Leporello!

LEPORELLO (Z ULICE)
Kdo mě volá?

DON GIOVANNI Nepoznáváš svého pána?

LEPORELLO Toho abych nepoznal!
(LEPORELLO VCHÁZÍ.)

DON GIOVANNI Cože? Ty lumpe!

LEPORELLO Ó, to jste vy? Promiňte!

DON GIOVANNI Co se stalo?

[LEPORELLO Kvůli vám mě skoro ubili.

DON GIOVANNI No a, nebyla to pro tebe čest?

LEPORELLO Tu vám přenechám, pane!

DON GIOVANNI Honem, pojď sem.
Moc pěkné příhody ti musím vyprávět!

LEPORELLO Ale co děláte tady?

DON GIOVANNI Pojď sem a dozvíš se to.

(LEPORELLO VEJDE. VYMĚNÍ SI ŠATY.)

Různé historky, které se mi přihodily
od té doby, co jsi odešel, ti povím jindy.
Teď ti chci vyprávět jen tu nejkrásnější.]

LEPORELLO Jistě o ženách?

DON GIOVANNI O tom není pochyb! Na ulici jsem potkal
divku, hezkou, mladou, elegantní.
Jdu k ní bliž, vezmu ji za ruku,
ale chce mi utect. Řeknu pár slov,
ona mě pokládá... víš, za koho?

LEPORELLO To nevím.

DON GIOVANNI Za Leporella!

LEPORELLO Za mne?

DON GIOVANNI Za tebe.

LEPORELLO Dobrá.

DON GIOVANNI Vezme mě tedy za ruku...

LEPORELLO Čím dál lépe...

Text v hranatých závorkách byl pro vídeňskou verzi upraven následovně:

LEPORELLO *To kvůli vám takhle vypadám.*

DON GIOVANNI *Co to je za maškarádu?
Ty jsi se snad zbláznil?!*

LEPORELLO *Zbláznil? Odpusťte, ale já myslím,
že blázen jste tu vy...*

DON GIOVANNI *Hej, Leporello!*

LEPORELLO *Už jen chybí,
abyste mi namlátil!*

DON GIOVANNI *Nech těch řečí
a pověz mi raději, co se stalo?*

LEPORELLO *Tady? Pojďme pryč,
vraťte mi moje šaty
a já vám pak všechno povím!*

DON GIOVANNI *Leporello, těm šatům vděčím
za spoustu historek,
které se mi díky nim přihodily.
Jednu z nich ti budu vyprávět.*

- DON GIOVANNI** Pohladí mě, obejmě... "Drahý můj Leporello... Leporello můj milý..."
Tu jsem poznal, že to je nějaká tvá kráska.
- LEPORELLO** (Ten prokletý!)
- DON GIOVANNI** Využiji toho omylu. Nevím, jak mě pozná.
Dá se do křiku. Slyším, že někdo jde.
Dám se na útěk a hbitě přes tuhle zídku se přehoupnu sem.
- LEPORELLO** A to mi říkáte jakoby nic?
- DON GIOVANNI** Proč ne?
- LEPORELLO** A co kdyby to byla moje manželka?
- DON GIOVANNI** Tím lépe!
(VELMI HLASITĚ SE SMĚJE.)
- KOMTUR** Smích tě přejde, než začne svítat!
- DON GIOVANNI** Kdo to mluvil?
- LEPORELLO** (VYSTRAŠENĚ)
Ó, to bude nějaká duše z onoho světa,
která vás dobře zná.
- DON GIOVANNI** (POLOŽÍ RUKU NA MEČ, PŘECHÁZÍ PO HŘBITOVĚ,
DOTÝKÁ SE NÁHROBKŮ.)
Mlč, hlupáku! Kdo to je?
- KOMTUR** Ničemo, drzoune, nech mrtvým klid!
- LEPORELLO** Říkal jsem vám to!
- DON GIOVANNI** (LHOSTEJNĚ A POHRDAVĚ)
To bude někdo venku a dělá si z nás legraci!
Hej, není to Komturův náhrobek?
Přečti ten nápis.
- LEPORELLO** Promiňte, neumím číst za svitu měsíce.
- DON GIOVANNI** Čti, povídám!
- LEPORELLO** (ČTE)
"Ničemovi, který mě dovedl
k poslednímu kroku,
se teď hodlám pomstít."
Slyšel jste? Já se třesu!
- DON GIOVANNI** Ten starý arcizertýř! Řekni mu,
že očekávám, že se mnou dnes povečeří!

- LEPORELLO** To je šílené! Ale zdá se mi
ó, Bože, podívejte, tak strašlivé
pohledy na nás vrhá! Je jako živý.
Jako by slyšel a chtěl promluvit!
- DON GIOVANNI** No tak, dojdi tam.
Nebo tě tady zabiju a pak pohřbím!
- LEPORELLO** (TRĚSE SE.)
Klid, pane, už poslouchám.
Ó, rozmilá socho velkého Komtura...
(K DONU GIOVANNIMU)
Pane! Celý se třesu, nemohu to dočíst!
- DON GIOVANNI** Dočti to, nebo ti do hrudi vrazím tento meč!
- LEPORELLO** To je potíže, takový rozmar!
- DON GIOVANNI** To je potěšení! Taková zábavička!
- LEPORELLO** Tuhne mi krev v žilách!
- DON GIOVANNI** Chci mu nahnat strach!
- LEPORELLO** Ó, socho přemilá, i když jste z mramoru...
(K DONU GIOVANNIMU)
Ach, pane! Pane můj! Podívejte, že se pořád dívá!
- DON GIOVANNI** Zemřeš!
- LEPORELLO** Ne, počkejte!
(K SOŠE)
Pane, to můj pán, všimněte si dobře,
já ne, on by chtěl s vámi povečeřet!
(SOCHA KÝVÁ HLAVOU.)
To je scéna! Ó, Bože!
Kývl hlavou!
- DON GIOVANNI** Ale jdi, ty jsi šašek!
- LEPORELLO** Podívejte se, pane, už zase!
- DON GIOVANNI** A na co se mám dívat?
- LEPORELLO** Mramorovou hlavou dělá takhle!
(NAPODOBUJE SOCHU.)

(SOCHA OPĚT KÝVNE HLAVOU.)
- DON GIOVANNI** (SPATŘÍ KÝVNUTÍ.)
Mramorovou hlavou dělá takhle!
(OBRÁCEN DO PROSTORU, HOVORÍ K PŘELUDU.)
Mluvte, pokud můžete. Přijdete na večeři?

- KOMTUR** Ano!
- LEPORELLO** Nemohu se ani pohnout. Ach Bože, nemám sílu!
Pro slitování, pojďme odtud pryč!
- DON GIOVANNI** To je skutečně zvláštní,
ten dobrý stařík přijde na večer.
Pojďme ji připravit. Jdeme!
(ODEJDOU.)

SCÉNA XII.

- DON OTTAVIO** Uklidněte se, má lásko!
Hanebné zločiny toho lotra
budou brzy potrestány
a my budeme pomstěni.
- DONNA ANNA** Ale otec, ó, Bože!
- DON OTTAVIO** Je třeba sklonit zrak před vůlí nebes.
Naber nový dech, má drahá!
Budeš-li chtít, za tvou trpkou ztrátu
zítra získáš náhradou mé srdce,
mou ruku, kterou má něžná láska...
- DONNA ANNA** Bože, co to říkáte, v tak smutné chvíli?
- DON OTTAVIO** Cože? Chtěla bys dalším váháním
násobit mé trápení? Jsi krutá!
- DONNA ANNA** Krutá? Ach ne, miláčku!
Příliš mě mrzí vzdalovat ti to,
po čem naše duše dlouho touží.
Avšak svět, ó, Bože!
Nepokoušej stálost mého citlivého srdce.
Dostatečně pro tebe
ke mně láska promlouvá!
Neříkej mi, má krásná lásko,
že já jsem k tobě krutá.
Ty dobře víš, jak já tě milovala,
ty znáš mou věrnost.
Utiš své trápení, jestli nechceš,
abych zemřela bolem.
Snad jednoho dne nebesa
budou ke mně zase milosrdná.
(ODCHÁZÍ.)
- DON OTTAVIO** Budu následovat její kroky.
Chci se s ní podělit o její muka.
Se mnou lépe unese své trápení.
(ODCHÁZÍ.)

SCÉNA XIII.

SAL PŘIPRAVENY K HOSTINĚ DON GIOVANNI
LEPORELLO, NĚKOLIK HUDEBNÍKŮ

DON GIOVANNI Hostina je již pňpravena. Vy hrajte, drazí přátelé!
Když už utrácím své peníze, chci se bavit.
Leporello, honem nos na stůl.

LEPORELLO Jsem pňpraven nosit na stůl.

(SLUHOVÉ NOSÍ NA STŮL HUDEBNÍCI ZAČNOU HRÁT.
DON GIOVANNI JÍ.)

DON GIOVANNI Když už utrácím své peníze,
chci se bavit.
Vy hrajte, drazí přátelé.

LEPORELLO Jsou skvělí! To je "Vzácná věc"!

DON GIOVANNI Jak se ti líbí ten pěkný koncert?

LEPORELLO Odpovídá vašim zásluhám.

DON GIOVANNI Ó, to je chutné jídlo!

LEPORELLO (STRANOU)
Ten má ale barbarský apetýt!
Ta obří sousta!
Já asi opravdu omdlím.

DON GIOVANNI (STRANOU)
Když vidí, jaká sousta hltám, je na omdlení.

DON GIOVANNI Další chod!

LEPORELLO Už to nesu! Ať žijí "Svárlivci".

DON GIOVANNI Nalej víno! Vynikající Marzimino!

(LEPORELLO NALIJE VÍNO.)

LEPORELLO (STRANOU)
Tenhle kus bažanta si tady tiše zhltnu.

DON GIOVANNI (STRANOU)
Jí, ten buran! Budu dělat, že to nevím.

LEPORELLO Tuhle pak znám až moc dobře.

DON GIOVANNI (ZAVOLÁ, ALE NEPODÍVÁ SE NA NĚJ.)
Leporello!

LEPORELLO (ODPOVÍDÁ S PLNÝMI ÚSTY.)
Můj pane?

- DON GIOVANNI** Mluv zřetelně, lumpě!
- LEPORELLO** Zánět mi nedovoluje ani promluvit bolestí
- DON GIOVANNI** Tak pískej, dokud budu jíst.
- LEPORELLO** To neumím!
- DON GIOVANNI** (JAKO BY SI TEPRVE TEĎ VŠIML, ŽE LEPORELLO JI.)
Co je?
- LEPORELLO** Promiňte. Váš kuchař je tak výtečný,
že jsem ho chtěl také vyzkoušet.
- DON GIOVANNI** Můj kuchař je tak výtečný, že ho chtěl také vyzkoušet.

SCÉNA XIV.

PŘEDEŠLÍ, DONNA ELVIRA.

- DONNA ELVIRA** (ZOUFALE)
Poslední důkaz své lásky ti chci ještě dát.
Nechci připomínat tvé podvody, cítím k tobě soucit.
- DON GIOVANNI, LEPORELLO**
(DON GIOVANNI VSTANE OD STOLU.)
Co je, co se děje?
- DONNA ELVIRA** (PADNE NA KOLENA.)
Má zkroušená duše od tebe nežádá odměnu
za svou věnost.
- DON GIOVANNI** To se divím! Co chcete?
Když nevstanete, také nezůstanu na nohou.
(POKLEKNE.)
- DONNA ELVIRA** Ach, neposmívej se mému trápení!
- LEPORELLO** Téměř k pláči mě dojímá...
- DON GIOVANNI** Já a posmívat se ti!
- DONNA ELVIRA** Ach, neposmívej se mi!
- LEPORELLO** Téměř k pláči...
- DON GIOVANNI** (VSTANE A ZVEDNE DONNU ELVIRU.)
Já a posmívat se ti!
- LEPORELLO** ...k pláči mě dojímá...
- DONNA ELVIRA** Ach, neposmívej se!

- DON GIOVANNI** (S FALŠNOU NĚHOU)
Nebesa, proč? Co chceš, miláčku?
- DONNA ELVIRA** Abys změnil svůj život!
- DON GIOVANNI** Jsi skvělá!
- DONNA ELVIRA** Ty ničemo!
- DON GIOVANNI** (ZNOVU SE POSADÍ KE STOLU.)
Bravo! Nech mě jíst a jestli chceš, najez se se mnou.
- DONNA ELVIRA** Ty barbare, zůstaň si ve své špíně a nečistotě...
- LEPORELLO** Jestli s ním nehne její bolest,
má srdce z kamene nebo žádné nemá.
- DONNA ELVIRA** Jsi hrůzný příklad ničemnosti!
- DON GIOVANNI** (PIJE.)
Ať žijí ženy, ať žije dobré víno,
opora a sláva lidstva!
- DONNA ELVIRA** (JDE VEN, VYKŘÍKNE, VRÁTÍ SE A VYBĚHNE JINÝMI DVEŘMI.)
Ach!
- DON GIOVANNI, LEPORELLO**
Co to je za křik?
- DON GIOVANNI** Jdi se podívat, co se stalo.
- LEPORELLO** (JDE VEN, VYKŘÍKNE A VRÁTÍ SE.)
Ach!
- DON GIOVANNI** Co to je za přišerný křik.
Leporello, co se děje?
- LEPORELLO** (VYDĚŠENÉ ZAVÍRÁ DVEŘE.)
Ach, pane...pro smilování...!
Nechodte ven...!
Muž z kamene...celý bílý...
Ach, pane...! Krev mi tuhne...
Já omdlím...
Kdybyste viděl tu postavu...!
Kdybyste slyšel, jak dělá:
Buch, buch, buch, buch!
- DON GIOVANNI** Vůbec ničemu nerozumím.
- LEPORELLO** Buch, buch, buch, buch!
- DON GIOVANNI** Ty jsi opravdu blázen.
- (OZVE SE KLEPÁNÍ NA DVEŘE.)

- LEPORELLO** Ach, poslouchejte!
- DON GIOVANNI** Někdo klepe! Otevři!
- LEPORELLO** (CHVĚJE SE.)
Já se celý třesu!
- DON GIOVANNI** Otevři, povídám!
- LEPORELLO** Ach!
- DON GIOVANNI** Otevři!
- LEPORELLO** Ne!
- DON GIOVANNI** Blázne! Abych se z toho dostal,
půjdu sám otevřít.
(VEZME SVĚTLO A JDE OTEVŘÍT.)
- LEPORELLO** Nechci už vidět toho přítele, potichoučku se schovám.
(SCHOVÁ SE POD STŮL.)

S C É N A X V .

PŘEDEŠLÍ, KOMTUR.

- KOMTUR** Done Giovanni, pozval jsi mě
povečeřet s tebou a já jsem přišel!
- DON GIOVANNI** Nikdy bych tomu nevěřil,
ale udělám, co budu moci.
Leporello, nech ihned přinést další večeři!
- LEPORELLO** Ach, pane! Všichni zemřeme.
(VYSTRČÍ HLAVU ZPOD STOLU.)
- DON GIOVANNI** Jdi, povídám!
- (VELICE VYŠTRAŠENÝ LEPORELLO VYLEZE VEN A CHCE ODEJÍT.)
- KOMTUR** Počkej! Neživí se jídlem smrtelníka,
kdo se živí krmí nebeskou!
Jiné starosti, vážnější než tyto,
jiná touha sem dolů mě zavedla!
- LEPORELLO** Asi mám zimnici...
- DON GIOVANNI** Mluv tedy!
- LEPORELLO** ...ruce a nohy nemohu udržet...
- DON GIOVANNI** Co žádáš?

- KOMTUR** Promluvím. Poslouchej!
Času se mi už nedostává!
- DON GIOVANNI** Mluv, poslouchám tě.
- KOMTUR** Tys mě pozval na večeři,
svou povinnost znáš.
Odpověz mi: přijdeš ty povečeřet se mnou?
- LEPORELLO** (Z Odstupu, celý se třese.)
Ouvej, on nemá čas, promiňte.
- DON GIOVANNI** Mně nikdo nebude podezírat ze zbabělosti.
- KOMTUR** Rozhodni se!
- DON GIOVANNI** Už jsem se rozhodl.
- KOMTUR** Přijdeš?
- LEPORELLO** (K Donu Giovannimu)
Řekněte, že ne!
- DON GIOVANNI** Mé srdce je pevné. Nebojím se. Přijdu!
- KOMTUR** Dej mi ruku na znamení slibu!
- DON GIOVANNI** Tady je!
(Hlasitě vykřikne)
Au!
- KOMTUR** Co je ti?
- DON GIOVANNI** Co to je za mrazení?
- KOMTUR** Kaj se, změň život,
je to poslední možná chvíle!
- DON GIOVANNI** (Chce se vymanit, ale nepodaří se mu to.)
Ne, já se nekaji, odejdi, pryč ode mne!
- KOMTUR** Kaj se, darebáku!
- DON GIOVANNI** Ne, ty starý bloude!
- KOMTUR** Kaj se!
- DON GIOVANNI** Ne!
- KOMTUR** Ano!
- LEPORELLO** Ano! Ano!
- DON GIOVANNI** Ne! Ne!

- KOMTUR** Tvůj čas už vyprchal.
(ODJDE)
- (OBJEVI SE OHNĚ, VŠE SE CHVĚJÍ)
- DON GIOVANNI** Jak na mne útočí duchové, jak se chvějí.
Odkud vycházejí ty hrůzostrašné zášlehy ohně!
- SBOR DUCHŮ** (Z PODZEMÍ, POCHMURNĚ)
Všechno za tvé viny je málo.
Pojď! Je tu horší zlo!
- DON GIOVANNI** Kdo duši mi rve na kusy?
- SBOR DUCHŮ** ...horší!
- DON GIOVANNI** Kdo mi cupuje vnitřnosti?
- LEPORELLO** Ta zoufalá tvář! Ty pohyby zatracence....
- DON GIOVANNI** Ta muka, ach! To je šílenství!
- LEPORELLO** Ten křik...! Ten nářek...!
- DON GIOVANNI** To je peklo...! Taková hrůza!
- LEPORELLO** Jak mi nahání hrůzu!
- SBOR DUCHŮ** Vše za tvé viny...
- LEPORELLO** Ta zoufalá tvář...
- (OHĚŇ ZESILÍ, DON GIOVANNI SE PROPADNE DO ZEMĚ.)
- DON GIOVANNI** (Z PODZEMÍ)
Ach!

POSLEDNÍ SCÉNA

LEPORELLO, DONNA ANNA, DONNA ELVIRA, DON OTTAVIO,
ZERLINA, MASETTO SE SOUDNÍMI SLUHY.

- DONNA ELVIRA, DONNA ANNA, ZERLINA, DON OTTAVIO, MASETTO**
Kde je ten ničema? Kde je ten lump?
Veškerému rozhořčení teď dám průchod.
- DONNA ANNA** Pouze když jej spatřím v poutech,
svá muka uklidním.
- LEPORELLO** Už nedoufejte, že jej najdete,
už nehledejte, daleko odešel.

- OSTATNÍ** Co je? Mluv!
- LEPORELLO** Přšel obr...
- OSTATNÍ** Co je? Mluv! No tak, honem...
- LEPORELLO** Přšel obr...
- OSTATNÍ** ...pospěš si! No tak, honem, pospěš si!
- LEPORELLO** Ale vždyť nemohu...
- OSTATNÍ** Honem, mluv, pospěš si!
- LEPORELLO** V kouři a ohni...pozor...kamenný muž...stát!
Přesně tam dal velkou ránu,
přesně tam ďábel ho pohltil.
- OSTATNÍ** Nebesa, co to slyším!
- LEPORELLO** Je to pravda!
- DONNA ELVIRA, DONNA ANNA, ZERLINA, DON OTTAVIO, MASETTO**
Jistě, to je ten stín, který jsem potkal(a).
- DON OTTAVIO** (K DONNÉ ANNĚ)
Teď, když nás všechny, můj poklade,
nebesa pomstila, dopřej mi útěchy,
nenech mě dál se trápit.
- DONNA ANNA** Dopřej mi, drahý, ještě rok, aby se mé srdce utišilo.
- DON OTTAVIO** Věmá láska musí podlehnout
touze toho, kdo tě zbožňuje.
- DONNA ELVIRA** Já se stáhnou do ústraní po zbytek života.
- ZERLINA, MASETTO**
My, Masetto / Zerlino, půjdeme domů
a společně povečeňme!
- LEPORELLO** A já jdu do hospody,
najít si nějakého lepšího pána.
- ZERLINA, MASETTO, LEPORELLO**
Ať si ten lump zůstane s Proserpinou a Plutem.
A my všichni, ó, dobří lidé, opakujme zvesela
velmi starou píseň.
- VŠICHNI** Takhle končí ten, kdo činí zlo.
Smrt ničemu se s jejich životem
vždycky shoduje.

Wolfgang Amadeus
Mozart (1756-1791)
.Don
Giovanni

a dramma giocoso in two acts

Libreto by Lorenzo da Ponte

Idea of the replica production:
Daniel Dvořák and Jiří Nekvasil
Musical preparation: Karl Sollak
Conductors: Karl Sollak, Jan Chaluppecký
Staging Conception: Václav Kašlík
Stage director for the renewed production:
Ladislav Štros
Sets: Josef Svoboda
Costumes: Jan Skalický
Choreography: Marika Hanušová
Chorus master: Pavel Vaněk
Dramaturgy: Pavel Petránek

Opening: 10 October 2002

World Premiere 29 October 1787
in the Nostitz Theater
(today's Estates Theater) in Prague

Národní divadlo
OPERA

Ředitel: akad. arch. Daniel Dvořák
Šéf opery: Jiří Nekvasil

Wolfgang Amadeus

Mozart (1756-1791)

**Don
Giovanni**

Sezona 2002 / 2003

Vydalo Národní divadlo v Praze,
jehož zřizovatelem je Ministerstvo kultury ČR
Program autorsky připravil Pavel Petránek
Překlady do angličtiny David Beveridge
Překlady do němčiny Vlasta a Hubert Reittererovi
Redakce Johana Pekařová

Obrazový materiál pochází z Archivu Národního divadla,
soukromého archivu Josefa Svobody
a z Divadelního oddělení Národního muzea.
V programu jsou použity kostýmní návrhy Jana Skalického
Na druhé straně obálky je použita fotografie
z inscenace Dona Giovanniho z r. 1969

Grafické zpracování: Tomáš Didunyk
Vytiskla V. S. Pankrác

ISBN: 80-7258-107-4

